

+ Μέγεθος Γραμμάτων - Εκτύπωση\Αποθήκευση

16/2020 ΔΝΑΥΤ ΠΕΙΡ (783165)

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Διατάραξη κοινής ειρήνης, έκρηξη από κοινού, κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών από κοινού, απόπειρα βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης από κοινού, εμπρησμός από κοινού, αντίσταση, παράνομη οπλοφορία, παράνομη χρήση εκρηκτικών υλών και οπλοχρησία. Βόμβα μολότοφ. Εκρηκτικός μηχανισμός εφ' όσον η έκρηξη είναι το άμεσο αποτέλεσμα του. Προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να αποβεί θανατηφόρο όπλο. Στοιχεία αντικειμενικής και υποκειμενικής των ως άνω εγκλημάτων. Νέος ΠΚ και επεικέστερος ποινικός νόμος. Βιαιοπραγία κατά το ά. 189 ΠΚ. Η διάταξη του ΝΠΚ είναι δυσμενέστερη ως προς την ποινή του βασικού αδικήματος, αλλά για την πράξη των υποκινήτων και των βιαιοπραγούντων ισχύει η ίδια ποινή. Έκρηξη. Απαιτείτο από τον ΠΠΚ να διαπιστώνεται ότι από την έκρηξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή σε άνθρωπο. Με τον ΝΠΚ άλλαξε η μορφή του εγκλήματος από αφηρημένης διακινδύνευσης σε συγκεκριμένης διακινδύνευσης, αφού απαιτείται η πρόκληση του κινδύνου και όχι η δυνατότητα πρόκλησης αυτού. Επικέστερος ο ΝΠΚ και ως προς την ποινή. Επικέστερη η διάταξη του ΝΠΚ περί εμπρησμού ως προς την ποινή. Αντίσταση από στρατιωτικό κατά το ά. 51 ΣΠΚ. Το έγκλημα της οπλοχρησίας δεν είναι ίδιον και αυτοτελές και δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την κύρια πράξη. Πραγματικά περιστατικά. Τέλεση από τον κατηγορούμενο - ναύτη κατά τη διαδήλωση, που έλαβε χώρα στις 6/12/2018 για τη συμπλήρωση των 10 ετών από τον θανάσιμο τραυματισμό ανήλικου προσώπου που απασχόλησε τότε ευρέως την κοινή γνώμη, των ως άνω πράξεων. Χρήση βόμβας μολότοφ. Ωστόσο, η βόμβα μολότοφ που εκσφενδονίζεται σε εξωτερικό περιβάλλον δεν μπορεί να προκαλέσει έκρηξη, γιατί η συγκέντρωση των αερίων είναι πάντοτε μικρότερη από το κατώτερο αναφλέξιμο μίγμα, κάτω από 1,5 %, και συνεπώς είναι πολύ φτωχό ως καύσιμο μίγμα, λόγω της παρουσίας μεγάλου ποσοστού οξυγόνου του ατμοσφαιρικού αέρα και αντίστοιχα μικρού ποσοστού ατμών βενζίνης. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει κατηγορία για την πράξη της έκρηξης από κοινού. Για τον ίδιο λόγο δεν γίνεται κατηγορία για κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών από κοινού και για παράνομη χρήση εκρηκτικών υλών, κατά το ά. 272 ΠΚ και το ν. 2168/1993. Εμπρησμός. Δεν προέκυψαν ενδείξεις ενοχής εις βάρος του κατηγορουμένου, αφού κανείς από τους μάρτυρες δεν ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος είχε βάλει φωτιά, ενώ η έκταση της φωτιάς δεν ήταν τέτοια ώστε να εξαπλωθεί. Εξάλλου οι φωτιές που είχαν τεθεί στους κάδους απορριμμάτων έσβησαν μόνες τους. Τραυματισμός 6 αστυνομικών. Μεταβολή της κατηγορίας από απόπειρα βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης σε απόπειρα απλής σωματικής βλάβης εις βάρος δημοσίων υπαλλήλων (αστυνομικών), αφού δεν προέκυψε κοινή δράση του κατηγορουμένου με άλλους που να οδήγησε άμεσα στην πρόκληση σωματικής βλάβης σε κάποιον από τους 6 αστυνομικούς. Ωστόσο, η ρίψη κοκτέιλ μολότοφ δεν ήταν εντελώς ακίνδυνη και, ως εκ τούτου, μεταβάλλεται η κατηγορία. Παραπομπή του κατηγορουμένου για απόπειρα απλής σωματικής βλάβης, κατ' επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας, και για τις υπόλοιπες πράξεις, πλην της έκρηξης από κοινού, του εμπρησμού από κοινού, της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών από κοινού και της παράνομης χρήσης εκρηκτικών υλών κατά τα ως άνω. Βλ. και εν μέρει αντίθετη εισαγγελική πρόταση, που πρότεινε την παραπομπή για όλα.

ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Αριθ. Βουλ. 16/2020

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές : 1) ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟ Αναστάσιο - Διονύσιο, Στρατιωτικό Δικαστή Α' ,

Προεδρεύοντα, επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος, 2) ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Χρυσή, Στρατιωτική Δικαστή Γ' και 3) ΤΟΛΗ Ευάγγελο, Πάρεδρο Στρατιωτικών Δικαστηρίων, εισηγητή, που ορίσθηκαν από τον αναπληρωτή Πρόεδρο του Ναυτοδικείου Πειραιά.

Συνεδρίασε στο γραφείο του Προεδρεύοντος την 18η Νοεμβρίου 2020.

Στη συνεδρίαση ήταν παρούσα η Γραμματέας του Δικαστικού Συμβουλίου, Ταγματάρχης (ΣΔΓ) ΡΑΪΚΟΥ Θεοδώρα.

Το Συμβούλιο κλήθηκε να αποφανθεί για την ποινική υπόθεση με αριθμό ΒΥΕ : .../2019, για την οποία η Αντεισαγγελέας ΠΑΥΛΑΚΟΥ Παναγιώτα, Στρατιωτική Δικαστής Β', έχει υποβάλει την υπ' αριθμ. .../2020 έγγραφη πρότασή της, που έχει ως εξής :

«Εισάγω στο Συμβούλιό σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 § 2 και 4, 138 § 1 εδ. β', 308 § 1 του ΚΠΔ και 200 § 1, 213 § 1 του ΣΠΚ, την ποινική δικογραφία που μου υποβλήθηκε από την Ανακρίτρια 2ου Τμήματος με αριθμό αναφοράς ΒΠΔ: .../2019 κατά του ..., του ... και της ..., που γεννήθηκε το έτος 19.., στην Α και υπηρετεί στο ..., Ναύτη ΟΒΑ ΠΝ, με Α.Μ.: ....., κατηγορούμενου για α) διατάραξη κοινής ειρήνης, β) έκρηξη από κοινού, γ) κατασκευή και κατοχή εκρηκτικών υλών από κοινού, δ) απόπειρα βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης από κοινού, ε) εμπρησμό από κοινού, στ) αντίσταση, ζ) παράνομη οπλοφορία, η) παράνομη χρήση εκρηκτικών υλών και θ) οπλοχρησία, οι οποίες φέρεται ότι τελέσθηκαν στην Αθήνα την 6-12-2018 κατά τη διάρκεια επεισοδίων, και εκθέτω ότι από το αποδεικτικό υλικό που συγκέντρωσε αρχικά η νομίμως διενεργηθείσα διαδικασία ενώπιον της Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών και εν συνεχεία η κύρια ανάκριση ενώπιον της Ανακρίτριας του 2ου Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιά, και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των νόμιμα εξετασθέντων μαρτύρων, καθώς και τα λοιπά έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία, σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Με τα με ΑΠ.../18-6-2019 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών υπεβλήθη σε μας λόγω αρμοδιότητάς μας ποινική δικογραφία με ΑΒΜ ... και με αριθμό .../71, σύμφωνα με το υπ'αρ. 2299/2019 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών, και κατόπιν ασκήθηκε η ανωτέρω ποινική δίωξη με την παραγγελία κύριας ανάκρισης προς την Ανακρίτρια 2ου Τμήματος Ναυτοδικείου Πειραιώς, η οποία απήγγειλε κατηγορία στον ως άνω κατηγορούμενο συμφώνως με την παραγγελία μας και νομίμως περάτωσε με την απολογία του κατηγορουμένου και με γνωστοποίηση πέρατος σε αυτόν, σύμφωνα με 270 παρ.1 και 308 παρ.4β ΚΠΔ, υποβάλλοντας στην Εισαγγελία Ναυτοδικείου Πειραιώς με το ΑΒΠΔ .../12-6-2020 έγγραφό της την δικογραφία. Επισημαίνεται ότι με την υπ'αρ. 2/10-2-2020 διάταξη της έχει επιβληθεί στον κατηγορούμενο ο περιοριστικός όρος της υποχρέωσης εμφάνισης στο ΑΤ κατοικίας/ διαμονής του άπαξ και εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου εκάστου μήνα.

Η κατανόηση του νομικού υπόβαθρου της παρούσας υπόθεσης και η οριοθέτηση των ποινικών της προεκτάσεων στο πραγματικό τους μέγεθος καθιστά αναγκαίες τις ακόλουθες ερμηνευτικές προσεγγίσεις:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 189 παρ. 1, 2 και 3 **ΠΚ**, όπως η παράγραφος 3 του άρθρου 189 **ΠΚ** αναριθμήθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του Ν.4322/2015 «1. Όποιος συμμετέχει σε δημόσια συνάθροιση πλήθους που με ενωμένες δυνάμεις διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων ή εισβάλλει παράνομα σε ξένα σπίτια, κατοικίες ή άλλα ακίνητα κτήματα τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. 2. Οι υποκινητές και εκείνοι που εκτέλεσαν βιαιοπραγίες τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. 3. Οι ποινές αυτές επιβάλλονται αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη». Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι για να στοιχειοθετεί το έγκλημα της διατάραξης της κοινής ειρήνης απαιτείται: α) συγκέντρωση στο ίδιο μέρος απροσδιόριστου αριθμού προσώπων, ο οποίος δεν ορίζεται στο νόμο, χωρίς όμως εναλλαγή των προσώπων αυτών, β) η συνάθροιση να είναι δημόσια, να συγκεντρώνονται δηλαδή πολλοί στο ίδιο μέρος και να μπορεί ο καθένας τους να πάρει μέρος στη συγκέντρωση και να ενωθεί με τους άλλους, χωρίς να έχει σημασία αν η συνάθροιση γίνεται σε δημόσιο τόπο ή όχι, γ) το πλήθος που συναθροίστηκε να διαπράττει βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων ή πραγμάτων με ενωμένες δυνάμεις, το οποίο σημαίνει ότι οι

βιοιοπραγίες πρέπει να διαπράττονται από κοινού και δ) δόλος του δράστη που περιλαμβάνει τη γνώση του ότι ενώνεται σε δημόσια συνάθροιση πλήθους, όταν διαπράττονται βιοιοπραγίες κατά προσώπων ή πραγμάτων και τη θέλησή του να παραμείνει στη συνάθροιση ως μέλος της και μόνο με την παρουσία του, χωρίς να είναι ανάγκη όλοι όσοι συμμετέχουν να διαπράττουν βιοιοπραγίες (ΑΠ 1782/1997, ΑΠ 991/1985). Βιοιοπραγία είναι η μια πράξη εκτόνωσης, διαμαρτυρίας ή αγανάκτησης, που χαρακτηριστικά έχει αποδοθεί ως «ένα είδος βίας για τη βία». Το νέο άρθρο 189, ισχύει από 1-7-2019, αφήνει κατά βάση αναλλοίωτη τη δομή του εγκλήματος, σε ό,τι αφορά το περιεχόμενο της αξιόποινης συμπεριφοράς, αυξάνει ωστόσο την απειλούμενη ποινή του βασικού αδικήματος (από φυλάκιση έως δύο σε φυλάκιση έως τρία έτη), ενώ για την πράξη των υποκινητών και των βιοιοπραγούντων ισχύει η ίδια ποινή (φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών).

Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρ. 270 πΠΚ συνάγεται ότι τιμωρείται κατά τις διακρίσεις αυτού και με τις ποινές που αναφέρονται σ' αυτό, εκτός των άλλων, και όποιος με πρόθεση προξενεί έκρηξη με οποιονδήποτε τρόπο και ιδίως με τη χρήση εκρηκτικών υλών, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή κίνδυνος σε άνθρωπο. Επομένως, για τη θεμελίωση του εγκλήματος της έκρηξης δεν αρκεί μόνη η πρόκληση της έκρηξης αυτής, αλλά πρέπει επί πλέον να διαπιστωθεί ότι από την έκρηξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή κίνδυνος σε άνθρωπο. Υποκειμενικώς απαιτείται πρόθεση, δηλαδή δόλος που συνίσταται στη γνώση της εκρηκτικής ιδιότητας της χρησιμοποιούμενης ύλης και θέληση να προξενήσει έκρηξη με πρόκληση εντεύθεν κοινού κινδύνου σε ξένα πράγματα ή κινδύνου ανθρώπου ή εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας. Η έκρηξη συνιστά φαινόμενο αιφνίδιο, κατά την διάρκεια του οποίου ελευθερούνται αέρια που τελούν υπό υψηλή πίεση ή παράγονται αέρια εντός βραχυτάτου χρόνου, των οποίων η διαστολή σε πολλαπλάσιο του αρχικού όγκου προκαλεί ισχυρό μηχανικό αποτέλεσμα που συνοδεύεται από κρότο, παροδική λάμψη και έκρηξη θερμότητας. Μετά τη θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα (1-7-2019), διατηρήθηκε ως συνδυαστικό στοιχείο η έννοια του κοινού κινδύνου, άλλαξε όμως η μορφή του αδικήματος από αφηρημένης διακινδύνευσης σε συγκεκριμένης διακινδύνευσης, αφού πλέον απαιτείται η πρόκληση του κινδύνου και όχι η δυνατότητα πρόκλησης αυτού, εκλογικεύτηκε και η ποινή (κάθειρξη έως δέκα έτη από κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών).

Εξάλλου, κατά το άρ. 272 παρ. 1 πΠΚ (ισχύς προ 1-7-2019), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρ. 3 παρ. 1 του Ν. 2928/2001, όποιος κατασκευάζει προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει για να προξενήσει κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα ή κίνδυνο για άνθρωπο ή να τις παραχωρήσει σε άλλον για τέτοια χρήση τιμωρείται με κάθειρξη. Ως εκρηκτικές ύλες, κατά την διάταξη του άρ. 1 παρ. 1 στοιχ. ε' του Ν. **2168/1993**, θεωρούνται τα στερεά ή υγρά σώματα τα οποία από οποιαδήποτε αιτία υφίστανται χημική μεταβολή και μετατρέπονται σε αέριες μάζες με συνθήκες υψηλών θερμοκρασιών ή πιέσεων, με αποτελέσματα βλητικά ή εκρηκτικά, ως εκρηκτικός δε μηχανισμός, κατά το στοιχ. στ' της ίδιας διάταξης, θεωρείται κάθε συσκευή που μπορεί να προκαλέσει έκρηξη οποιοσδήποτε εκρηκτικής ύλης, είδος δε εκρηκτικού μηχανισμού αποτελεί και η γνωστή με την ονομασία «βόμβα Μολότωφ», ήτοι φιάλη περιέχουσα εύφλεκτο υγρό, όπως η βενζίνη, που εκσφενδονίζεται με αναμμένο το φυτίλι και προκαλεί με την πρώτη της σε σκληρή επιφάνεια έκρηξη, γιατί, αν και ως τελικό αποτέλεσμα έχει τον εμπρησμό, παρά ταύτα το άμεσο αποτέλεσμά της δεν είναι η πυρκαγιά αλλά η έκρηξη, δηλαδή η λόγω της ανάφλεξης και της ανύψωσης της θερμοκρασίας βίαιη ρήξη των τοιχωμάτων της φιάλης και η απελευθέρωση αερίων, συνέπεια της οποίας είναι η μετά την έκρηξη πυρκαγιά. Κατασκευή είναι ή από πρώτες ύλες δημιουργία εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών μηχανισμών, ενώ κατοχή υπάρχει όταν η εκρηκτική ύλη ή ο εκρηκτικός μηχανισμός βρίσκεται στην διάθεση του δράστη είτε γι' αυτόν τον ίδιο είτε για άλλον. Υποκείμενο του σωρευτικώς μικτού εγκλήματος του άρ. 272 παρ. 1 πΠΚ δύναται να είναι οποιοσδήποτε (δηλαδή δεν απαιτείται να έχει ορισμένη ιδιότητα) που κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικούς μηχανισμούς με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει ο ίδιος για να προξενήσει κοινό κίνδυνο σε ξένο πράγμα (ήτοι απειλή της ιδιοκτησίας τρίτων, σε μεγάλη κλίμακα) ή κίνδυνο ανθρώπου ή να τις παραχωρήσει σ' άλλον για να τις χρησιμοποιήσει για τον ίδιο σκοπό, η επιτυχία του οποίου είναι αδιάφορη. Απαραίτητο στοιχείο του εγκλήματος του άρ. 272 παρ. 1 **ΠΚ** είναι η δόλια προαίρεση του υπαιτίου, η οποία έγκειται στη γνώση και θέληση της κατασκευής και της κατοχής των εκρηκτικών υλών, στις οποίες περιλαμβάνεται και η βενζίνη αν είναι συγκεντρωμένη σε ένα δοχείο, διότι τότε υφίσταται κατά τους κανόνες της κοινής πείρας κίνδυνος έκρηξης, με την μετατροπή της σε εκρηκτική ύλη, με την ανύψωση της θερμοκρασίας. Τα εγκλήματα της έκρηξης και της κατοχής εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανισμών διαφέρουν

κατά τα αντικειμενικά συστατικά τους στοιχεία, και επομένως υπάρχει μεταξύ τους αληθής πραγματική συρροή. Μετά την ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα (1-7-2019), επήλθε σημαντική αλλαγή στη μορφή και περιεχόμενο του αδικήματος, το οποίο πλέον έγινε πλημμέλημα και αφορά μόνο εκρηκτικές ύλες και εκρηκτικές βόμβες, ως τα πλέον επικίνδυνα μέσα με τα οποία μπορεί να προκληθεί έκρηξη. Το αξιόποινο περιορίζεται σε αυτά τα είδη από τα οποία μπορεί να προκληθεί κίνδυνος για άνθρωπο, στοιχείο που πρέπει να προκύπτει σε κάθε περίπτωση είτε από τα ίδια τα χαρακτηριστικά αυτών των αντικειμένων (πχ. σύσταση, δυναμική, κλπ) είτε από τις συνθήκες κατασκευής ή κατοχής (πχ. συνύπαρξη με άλλα υλικά που μπορούν να οδηγήσουν σε έκρηξη που θα θεμελιώνει κίνδυνο ανθρώπου. Η απαξία που συνδέεται με το αδίκημα του άρθρου 272ΠΚ αφορά το γεγονός ότι τα συγκεκριμένα αντικείμενα μπορούν να οδηγήσουν ορισμένες φορές ακόμα και αυτοδύναμα σε έκρηξη. Υποκειμενικά απαιτείται δόλος τόσο για τις πράξεις της κατασκευής, προμήθειας ή κατοχής εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών βομβών όσο και για την ύπαρξή τους στη συγκεκριμένη περίπτωση δυνατότητα των τελευταίων να προκαλέσουν κίνδυνο για άνθρωπο. Με το άρθρο 4 παρ.1 του ν. **4637/2019** (ΦΕΚ Α180/18-11-2019), προστέθηκε νέα παράγραφος 2 στο άρθρο, κατά τη διάταξη της οποίας η πράξη της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών ανάγεται σε κακούργημα τιμωρούμενο με κάθειρξη έως δέκα έτη, αν ο υπαίτιος την τελεί ενώ διαπράττει διατάραξη της κοινής ειρήνης (189 παρ.1,3 νΠΚ).

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 308 παρ. 1 **ΠΚ** "Όποιος με πρόθεση προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται...", σύμφωνα δε με την διάταξη του άρ. 310 παρ. 1 "Αν η πράξη του άρθρου 308 είχε επακόλουθο τη βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του παθόντος, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών". Περαιτέρω, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρ. 310 "Αν ο υπαίτιος επεδίωκε το αποτέλεσμα που προξένησε, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών". Ως προς το περιεχόμενο του όρου "βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση" προνοεί η παρ. 2 του άρ. 310, σύμφωνα με την οποία τέτοια πάθηση υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αν τον εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του. Ως προς τη σχέση της σκοπούμενης βαριάς σωματικής βλάβης και της απλής, επικρατεί στην επιστήμη του Ποινικού Δικαίου η άποψη ότι η πρώτη συνιστά διακεκριμένη παραλλαγή της δεύτερης (Βλ. Ανδρουλάκη "Ποινικών Δικαιον-Ειδικόν Μέρος" σελ. 125, Γάφου "Ποιν. Δίκαιον", Ειδ. Μέρος, τ. Δ', σ. 105). Κατ' άλλη άποψη, η παρ. 3 του άρ. 310 **ΠΚ** τυποποιεί ξεχωριστό έγκλημα σωματικής βλάβης που είναι κι αυτό βασικό, όπως και η απλή σωματική βλάβη: τη βαριά σωματική βλάβη με άμεσο δόλο 1ου βαθμού. Το έγκλημα του 310ΠΚ έχει νοηματική αυτοτέλεια σε σχέση με την απλή σωματική βλάβη: τοποθετείται ανάμεσα στην τελευταία και την ανθρωποκτονία από πρόθεση, γεγονός που επιβεβαιώνεται από το ύψος της απειλούμενης ποινής (κάθειρξη έως 10 έτη). Η συγκεκριμένη θεώρηση της σκοπούμενης βαριάς σωματικής βλάβης αποδίδει εκφραστικά τόσο την αντικειμενική όσο και την υποκειμενική της διαφοροποίηση σε σχέση με την απλή σωματική βλάβη (Βλ. Μανωλεδάκη "Γενική Θεωρία", τ. Β' σελ. 166-7, Μαργαρίτη "Σωματικές Βλάβες", 1991, σελ. 474-75). Η ανάγκη σαφούς οριοθέτησης της σκοπούμενης βαριάς σωματικής βλάβης σε σχέση με τις λοιπές προβλεπόμενες μορφές βαριάς σωματικής βλάβης αφ' ενός και την απόπειρα ανθρωποκτονίας αφ' ετέρου, υποδηλώνει με σαφήνεια την ανάγκη για επίδειξη ιδιαίτερης προσοχής σε όλη την διαδικασία ανίχνευσης και ερμηνευτικής προσέγγισης του συγκεκριμένου εγκλήματος. Στο πλαίσιο αυτό, το είδος της υποκειμενικής υπαιτιότητας του κατηγορουμένου αναδεικνύεται σε κυρίαρχη παράμετρο. Έτσι, ενώ για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της απλής σωματικής βλάβης αρκεί η ύπαρξη έστω και ενδεχομένου δόλου, ζήτημα γεννάται αν ο ίδιος βαθμός υποκειμενικής υπαιτιότητας αρκεί για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης της σκοπούμενης βαριάς σωματικής βλάβης. Κατά το άρ. 310 παρ. 3 **ΠΚ**, για την κατάφαση των απαιτούμενων υποκειμενικών στοιχείων απαιτείται ο δράστης να επεδίωκε το αποτέλεσμα που προξένησε, το επιπλέον, δε, αυτό βουλητικό στοιχείο αποτελεί και την ειδοποιό διαφορά σε σχέση με το έγκλημα της παρ. 1 του ίδιου άρθρου (σκοπούμενη σωματική βλάβη), για το οποίο, ως έγκλημα εκ του αποτελέσματος, τυγχάνει αναγκαία αλλά και ικανή συνθήκη, κατ' άρ. 29 **ΠΚ**, η συνδρομή και μόνων των στοιχείων της αμέλειας. Σύμφωνα με το άρ. 27 παρ. 2 **ΠΚ**, "Όπου ο νόμος απαιτεί να έχει τελεστεί η πράξη με σκοπό την πρόκληση ορισμένου αποτελέσματος, απαιτείται ο δράστης να έχει επιδιώξει να προκαλέσει αυτό το αποτέλεσμα". Στην ποινική νομοθεσία περιλαμβάνεται μια πλειάδα διατάξεων (βλ. ενδεικτικά άρ. 139, 148, 211, 218, 222, 229, 372 παρ. 1, 385, 386 **ΠΚ**) όπου ως προϋπόθεση τιμώρησης τίθεται η τέλεση της πράξης με σκοπό επέλευσης ορισμένου αποτελέσματος, δηλαδή η επιδίωξη από το δράστη ενός περαιτέρω αποτελέσματος που δεν ανήκει στην αντικειμενική υπόσταση του οικείου εγκλήματος. Αυτή η προϋπόθεση τιμώρησης εισάγεται όχι μόνον με την έκφραση "με σκοπό" αλλά και με άλλες ομόσημες εκφράσεις ("όπως", "γιά να", "προς",

“απέβλεπε”, “αποσκοπούσε” κλπ.). Όλες αυτές οι περιπτώσεις εγκλημάτων, στα οποία περιλαμβάνεται και η σκοπούμενη βαριά σωματική βλάβη και για τα οποία ο νόμος αξιώνει την επιδίωξη παραγωγής ορισμένου αποτελέσματος, υπάγονται στη ρύθμιση του άρθρ. 27 παρ. 2 **ΠΚ**, με συνέπεια να απαιτείται η ύπαρξη δόλου 1ου βαθμού για την πλήρωση των στοιχείων της υποκειμενικής τους υπόστασης (Βλ. Ανδρουλάκη “Η επιδίωξη παραγωγής ορισμένου αποτελέσματος (άρ. 27 παρ. 2 **ΠΚ**)” σε “Μνήμη Χωραφά-Γάφου-Γαρδίκι” τ. Α΄, σελ. 1 επ.). Περιεχόμενο του δόλου αποτελεί η βούληση και η γνώση της αντικειμενικής αιτιότητας. Αυτές πρέπει να συνοδεύουν ολόκληρη τη συνδρομή της αιτιότητας, καλύπτοντας πέρα από τη θεληματική μυσική κίνηση ή αδράνεια και το αποτέλεσμα που αυτή επιφέρει (Μανωλεδάκης “Επιτομή Γεν. Μέρους” σελ. 144), ενώ το γνωστικό στοιχείο του άμεσου δόλου 1ου βαθμού τυγχάνει δεδομένο όχι μόνον όταν ο δράστης γνωρίζει ως αναγκαία αλλά και όταν αποβλέπει ως ενδεχόμενη την επέλευση του επιδιωκόμενου αποτελέσματος (Ανδρουλάκης, ο.π.). Με τη θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα (1-7-2019), υιοθετήθηκαν ουσιαστικές αλλαγές ως προς τη δομή και το περιεχόμενο της διάταξης του άρθρου 310ΠΚ, καταργήθηκε η διάκριση μεταξύ των παραγράφων 1 και 3 και προβλέπεται πλέον ένα ενιαίο έγκλημα βαριάς σωματικής βλάβης με δόλο στο α΄ εδάφιο της παραγράφου 1, ενώ στο β΄ εδάφιο απειλείται αυξημένη ποινή στην περίπτωση που διαπιστώνεται άμεσος δόλος α΄ βαθμού (επιδίωξη). Πλέον δεν τυποποιείται ως αυτοτελές έγκλημα η απλή σωματική βλάβη που έχει ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη από αμέλεια του υπαιτίου, η οποία εντασσόταν στην παλιά παράγραφο 1.

Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 42 **ΠΚ**, όποιος έχοντας αποφασίσει να εκτελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, επιχειρεί πράξη που περιέχει τουλάχιστον αρχή εκτέλεσης, τιμωρείται, αν το κακούργημα ή πλημμέλημα δεν ολοκληρώθηκε, με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83 **ΠΚ**). Τα στοιχεία που συνιστούν την έννοια της απόπειρας είναι τα εξής: α) Η απόφαση τέλεσης ορισμένου εγκλήματος (κακούργημα ή πλημμέλημα). Ο όρος «απόφαση» εδώ αναφέρεται στο δόλο, η έννοιά του όμως επεκτείνεται και καλύπτει ολόκληρη την υποκειμενική υπόσταση του εκ δόλου εγκλήματος, που σε ορισμένες αξιόποινες πράξεις, όπως τα εγκλήματα σκοπού, περιλαμβάνει και άλλα υποκειμενικά στοιχεία που αναφέρονται στον ψυχικό κόσμο του δράστη. Είναι προφανές ότι η απόπειρα συνιστά πάντοτε έγκλημα με «υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση», δεδομένου ότι η απόφαση υπερβαίνει το πραττόμενο. β) Η αρχή εκτέλεσης του εγκλήματος. Με το στοιχείο αυτό οριοθετείται η απόπειρα από την προπαρασκευαστική πράξη. Σχετικά με την αρχή εκτέλεσης του εγκλήματος έχουν αναπτυχθεί διάφορες θεωρίες. Η πλέον ορθή είναι ο τύπος που διαμόρφωσε ο γερμανός ποινικολόγος Frank, σύμφωνα με τον οποίον, αρχή εκτέλεσης του εγκλήματος είναι η πράξη με την οποία αρχίζει να πραγματώνεται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και αυτή που βρίσκεται σε τέτοια συνάφεια με αυτήν, ώστε κατά τη φυσική αντίληψη των πραγμάτων να εμφανίζεται in concreto ως συστατικό της στοιχείο. γ) Η μη ολοκλήρωση του εγκλήματος. Το τελευταίο συστατικό έχει αρνητικό χαρακτήρα, εφόσον εάν τελειωθεί το έγκλημα δεν έχουμε απόπειρα αλλά ολοκληρωμένο έγκλημα. Αντίθετα, στο στάδιο της απόπειρας έχουμε μη πραγμάτωση ενός τουλάχιστον εκ των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος για λόγους όμως άσχετους με τη βούληση του δράστη (βλ. Ν. Ανδρουλάκη, Ποινικών Δίκαιον, Γενικό Μέρος ΙΙ, 1986, σελ. 134 - επ., Γ. Μαγκάκη, Ποινικό Δίκαιο, 1984, σελ. 386 - επ., Μ. Μαργαρίτη, Ποινικό Δίκαιο, Ερμηνεία Εφαρμογή, 2003, υπό άρθρο 42 **ΠΚ**, σελ. 122 - επ.).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 264 του **ΠΚ** “Όποιος με πρόθεση προξενεί πυρκαγιά τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη, αν από τη πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών, αν στην περίπτωση του στοιχ. β΄ επήλθε θάνατος. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος του εμπρησμού από πρόθεση απαιτείται: α) πρόκληση πυρκαγιάς με οποιονδήποτε τρόπο η οποία θεωρείται ότι υπάρχει όταν εκραγεί πυρ οπωσδήποτε σημαντικό και όχι συνηθισμένης εκτάσεως με τάση εξαπλώσεως και χωρίς να μπορεί εύκολα να κατασβεσθεί και β) δυνατότητα να προκύψει κίνδυνος σε ευρύτερο και απροσδιόριστο κύκλο ενδύμων αγαθών ή σε άνθρωπο. Κίνδυνος δε ανθρώπου υπάρχει, όταν δημιουργείται πιθανότητα προσβολής της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας, έστω και ενός μη κατά πρόσωπον προσδιορισμένου ανθρώπου. Η ύπαρξη ή όχι του κινδύνου κρίνεται βάσει των δεδομένων τα οποία υφίστανται κατά το χρόνο τελέσεως της πράξεως δηλαδή της προκλήσεως της πυρκαγιάς και όχι αυτών που προέκυψαν μετά την τέλεση αυτής. Υποκειμενικώς απαιτείται δόλος, συνιστάμενος στη θέληση να προξενηθεί πυρκαγιά και στη γνώση ότι απ΄ αυτή μπορεί να προκληθεί κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή σε άνθρωπο, αρκούντος και του ενδεχομένου. Μετά τη θέση σε ισχύ του

νέου ποινικού κώδικα από 1-7-2019, ο εμνηρησμός διατηρεί ως προς τη νομοτυπική του μορφή τα ανωτέρω στοιχεία, ενώ εκλογικεύθηκαν οι ποινές, γενόμενο έγκλημα συγκεκριμένης διακινδύνευσης (ΑΠ 1218/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Κατά τη διάταξη του άρθρου 51 παρ. 1 ΣΠΚ (Ν. 2287/95) στρατιωτικός που καθίσταται υπαίτιος αντίστασης τιμωρείται με την προβλεπόμενη στην περίπτωση της παραγράφου ένα (1), στ. α' του ίδιου άρθρου ποινή (φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους). Ο ΣΠΚ παραλείπει να δώσει τα στοιχεία της αντίστασης τα οποία λαμβάνονται από την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 167 ΠΚ (βλ. Γιαννήρη, Ερμηνεία ΣΠΚ έκδ. 1959 σελ. 117 επ.). Συνεπώς η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της αντιστάσεως, που θεσπίζεται με την παραπάνω διάταξη συνίσταται στον εξαναγκασμό αρχής ή υπαλλήλου (με την έννοια του άρθρου 13 α' ΠΚ) με χρήση βίας ή απειλή βίας σε ενέργεια πράξεως που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή σε παράλειψη νόμιμης πράξης, για δε την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος αυτού απαιτείται ο δράστης να έχει δόλο, ο οποίος πρέπει να περιέχει τη γνώση ότι εκείνος κατά του οποίου ασκείται βία ή απειλή είναι υπάλληλος ή αρχή και επιπλέον τη βούληση να εξαναγκάσει αρχή ή υπάλληλο σε ενέργεια ή παράλειψη πράξεως που ανάγεται στα καθήκοντά τους.(βλ. ΠεντΣτρΑΘ 122/1996, ΠΧ ΜΣΤ(1996), σ1340).

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 13 στ. α' Ν **2168/1993**, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 περ. ζ και η του ίδιου νόμου, όποιος φέρει παράνομα εκρηκτικές ύλες και εκρηκτικούς μηχανισμούς, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εξακοσίων (600) ευρώ. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και διπλασιάζονται τα κατώτερα όρια ποινών, όταν τα ανωτέρω είδη φέρονται σε συνελεύσεις, πανηγύρεις, δημόσιες συναθροίσεις, κέντρα διασκέδασης ή παιγνίων, καταστήματα πώλησης οινόπνευματων ποτών ή εντός μεταφορικών μέσων δημόσιας μεταφοράς προσώπων ή εντός ή πλησίον ελεγχόμενων χώρων αεροδρομίων. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ.1 στ.β' του ανωτέρω νόμου, απαγορεύεται η άσκοπη χρήση εκρηκτικών μηχανισμών ή εκρηκτικών υλών ή η χρησιμοποίηση αυτών για σκοπούς διαφόρους, εκείνων για τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια αγοράς κατανάλωσης και τιμωρούνται οι παραβάτες αυτής της διατάξεως με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή τουλάχιστον εξακοσίων (600) ευρώ, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 14 του ίδιου νόμου, "όποιος με χρήση όπλου ή άλλου αντικειμένου αναφερόμενου στον παρόντα νόμο διαπράξει κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο ή αμέλεια και καταδικασθεί, ανεξάρτητα από την ποινή που επιβάλλεται γι' αυτό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών". Από την τελευταία διάταξη προκύπτει ότι το έγκλημα της οπλοχρησίας δεν είναι ίδιον και αυτοτελές, δηλαδή δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την κύρια πράξη. Τούτο σημαίνει ότι εφόσον, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι τιμωρητή η κύρια πράξη του κακούργηματος ή του πλημμελήματος που τελέσθηκε είτε από πρόθεση είτε από αμέλεια, δεν μπορεί να καταδικασθεί κάποιος για τη χρήση του όπλου κατά την τέλεση αυτής. Με άλλη διατύπωση, η ύπαρξη καταδίκης για το κύριο έγκλημα, για την τέλεση του οποίου έγινε χρήση όπλου, συνιστά εννοιολογική προϋπόθεση του αξιοποίνου, αυτοτελή και ανεξάρτητη του αρχικού αδικού και του αρχικού καταλογισμού, και συνεπώς εξωτερικό όρο του αξιοποίνου της πράξης που τελέσθηκε με την χρήση του όπλου, η μη συνδρομή του οποίου αποκλείει το αρχικό αξιοποίνο. Προϋποθέτει δηλαδή καταδικαστική απόφαση για την κύρια πράξη και δεν νοείται τέλεσή του χωρίς να υπάρχει και να τιμωρείται η κύρια πράξη έναντι της οποίας αποτελεί παρεπόμενο. Για την ύπαρξη της οπλοχρησίας πρέπει το όπλο να χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τον ειδικό λειτουργικό του προορισμό, χωρίς να είναι αναγκαίο να επιτευχθεί και το σκοπούμενο πλήγμα. Για τον προσδιορισμό ενός αντικειμένου ως όπλου λαμβάνεται υπόψη η φύση, το είδος, η μορφή και η διαπίστωση ότι είναι πρόσφορο για επίθεση ή άμυνα.

Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 του ΠΚ συνάγεται ότι αν περισσότερα από ένα άτομα πραγματώνουν μαζί, έχοντας κοινό προς τούτο δόλο, τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης ενός εγκλήματος, τότε πρόκειται για συναυτουργία. Πρέπει δηλαδή οι συναυτουργοί: α) να πραγματώνουν μαζί παράλληλα όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης ή να πραγματώνει ο ένας το ένα και ο άλλος το άλλο στοιχείο στα σύνθετα ή πολύπρακτα εγκλήματα και β) να έχουν κοινό δόλο για την κοινή πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος (βλ. ΑΠ 633/2015 ΝΟΜΟΣ, ΔιατΕισΕφΘεσ 116/2016, ΠοινΔικ 2017/87, Ι. Μανωλεδάκη, Ποινικό Δίκαιο, Επιτομή Γενικού Μέρους, έκδ. 1989, σελ. 354 και επ.). Σύμφωνα με τη διάταξη 2παρ.1νΠΚ (ισχύς από 1-7-2019) «αν από την τέλεση της πράξης έως την αμετάκλητη εκδίκαση της ίσχυσαν περισσότερες διατάξεις νόμων, εφαρμόζεται αυτή που στη

συγκεκριμένη περίπτωση οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορούμενου», η οποία σε σχέση με την προηγούμενη μορφή της καλύπτει μεγαλύτερο πεδίο επιλογής της ευμενέστερης διάταξης νόμου, γίνεται δε δεκτό ότι στην έννοια της διάταξης περιλαμβάνεται και αυτή που προβλέπει μικρότερο πλαίσιο ποινής, όπως και αυτή που προβλέπει λιγότερα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος.

Εξάλλου από τις διατάξεις των άρθρων 310 παρ. 1α' και 313 Κ.Π.Δ., προκύπτει ότι το δικαστικό συμβούλιο αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία, μεταξύ άλλων περιπτώσεων, και όταν δεν υπάρχουν καθόλου ενδείξεις ή αυτές που υπάρχουν δεν είναι σοβαρές για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Οι ενδείξεις θεωρούνται σοβαρές όταν πιθανολογούν την ενοχή του κατηγορουμένου ή όταν από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε, προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο θα πρέπει να υποβάλει στη δοκιμασία της ενώπιον του ακροατηρίου διαδικασίας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις. Αντίθετα, οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές όταν, αυτές καθ' εαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το δικαστήριο στην απαλλαγή του. Για να κρίνει το συμβούλιο αν υπάρχουν ή όχι επαρκείς ενδείξεις για την ενοχή του κατηγορουμένου και ν' αποφανθεί αιτιολογημένα για την παραπομπή του στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου ή για την απαλλαγή του, πρέπει να συνεκτιμήσει το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν, αξιολογώντας τόσο τα στοιχεία που ενισχύουν τις ως άνω ενδείξεις, όσο και εκείνα που τις αποδυναμώνουν [Α.Π. (Ολ.) 9/01, Λόγος και Πράξη του Π.Δ., 2001, σ. 461 επ.).

Περαιτέρω, κατ' άρθρο 282 παρ.1 ΚΠΔ, κατά την προδικασία και εφόσον προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα, είναι δυνατόν αν διαταχθούν περιοριστικοί όροι (στους οποίους συγκαταλέγονται και η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και η εμφάνιση κατά διαστήματα στην ανακριτική ή άλλη αρχή), εφόσον αυτό κρίνεται απολύτως αναγκαίο για να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι θα παρίσταται αυτός οποτεδήποτε τόσο στην προδικασία όσο και στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης που τυχόν εκδοθεί σε βάρος του (ά. 282 παρ.1,2 ΚΠΔ). Οι περιοριστικοί όροι επιβάλλονται με διάταξη του ανακριτή και θα πρέπει το Συμβούλιο που επιλαμβάνεται της σε βάρος του κατηγορουμένου (στον οποίο έχουν επιβληθεί περιοριστικοί όροι) κατηγορίας να αποφανθεί με το επί της ουσίας βούλευμά του και για τη διατήρηση ή κατάργηση των επιβληθέντων περιοριστικών όρων και της σχετικής ανακριτικής διατάξεως (βλ. 315 παρ.1 ΚΠΔ).

Μεταβαίνοντας στο στάδιο της ουσιαστικής αξιολόγησης των περιεχομένων στη δικογραφία αποδεικτικών στοιχείων, στο πλαίσιο της διερεύνησης της συνδρομής ή μη επαρκών ενδείξεων σε βάρος των κατηγορουμένων προς παραπομπή ή μη αυτών στο ακροατήριο, οφείλουμε να επισημάνουμε τα ακόλουθα:

Την 6-12-2018 και ώρα 18.00 στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση λόγω συμπλήρωσης δέκα (10) ετών από το θανάσιμο τραυματισμό του .... Ακολούθως, οι συμμετέχοντες στην εκδήλωση πραγματοποίησαν πορεία, η οποία διήλθε από την πλατεία Συντάγματος και κατέληξε στην πλατεία Ομονοίας περί ώρα 19.35. Από εκεί ο μεγαλύτερος όγκος των συμμετεχόντων κινήθηκε προς την πλατεία Εξαρχείων, όπου ομάδες ατόμων, αφού έστησαν οδοφράγματα σε διάφορα σημεία πέριξ της ανωτέρω πλατείας, επιτέθηκαν με ρίψεις βομβών Μολότοφ, φωτοβολιδίων, πετρών και άλλων αντικειμένων σε βάρος αστυνομικών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης (ΥΑΤ) της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, που εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία στην περιοχή, και προκάλεσαν φθορές σε υπηρεσιακό εξοπλισμό, κτίρια και λοιπές εγκαταστάσεις. Δημιουργήθηκαν πολλές εστίες επεισοδίων και η κατάσταση στην πλατεία Εξαρχείων και στους πέριξ αυτής δρόμους ήταν χασοτική και αποπνικτική. Από ώρα 20.00 στην οδό ... ομάδα περίπου (50) ατόμων, όλα με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους φορώντας κουκούλες και καλύπτρες full face, είχαν στήσει αυτοσχέδια οδοφράγματα θέτοντας σε αυτά φωτιά με βόμβες Μολότοφ και πραγματοποιούσε συνεχόμενες και σφοδρές επιθέσεις με ρίψεις βομβών Μολότοφ και αυτοσχέδιων εκρηκτικών μηχανισμών, πετρών, μαρμάρων, φωτοβολιδίων και άλλων αντικειμένων σε βάρος των αστυνομικών της Α-... διμοιρίας της ΥΑΤ, η οποία εκτελούσε διατεταγμένη υπηρεσία στην οδό ..., στο ύψος μεταξύ των οδών .. και ..., καθώς και έτερων διμοιριών που εκτελούσαν διατεταγμένη υπηρεσία στην περιοχή. Περί ώρα 22.00 κατόπι

εντολής του Κέντρου Επιχειρήσεων και συνεχιζόμενων των επιθέσεων, η διμοιρία A-... μετακινήθηκε προς τη συμβολή των οδών ... και ..., προκειμένου να κάνει αιφνιδιαστικές κινήσεις προς την οδό ... και να προβεί σε συλλήψεις (βλ. καθ. ...). Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 4-12-2019 έκθεση εξέτασης μάρτυρα στο πλαίσιο κύριας ανάκρισης ενώπιον της Ανακρίτριας του ... Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιώς του αστυνομικού ..., ο τελευταίος, μέλος της A-... διμοιρίας, από τη συμβολή των οδών ... και ... έβλεπε περί τα είκοσι (20) άτομα να κινούνται στην πλατεία Εξαρχείων και να προμηθεύονται βόμβες Μολότοφ, τις οποίες, αφού τις άναβαν, τις εκτόξευαν προς τη διμοιρία που βρισκόταν στην οδό .... Στη συμβολή των οδών ... και ... ήταν παραταγμένες δύο διμοιρίες, η A-... και η A-...(βλ. καθ. ... και ...) από 23.30 κατόπιν εντολής του Κέντρου Επιχειρήσεων. Σύμφωνα με τις καταθέσεις των αστυνομικών, τα επιτιθέμενα άτομα έριχναν διάφορα αντικείμενα στους αστυνομικούς (πέτρες, μάρμαρα, φύλα, σιδερόβεργες και ο,τιδήποτε άλλο υπήρχε) καθώς και δύο ειδών βομβών Μολότοφ, την «κλασική» με το φυτίλι και την «εκρηκτική», στην οποία βάζουν στο μπουκάλι βενζίνη και δυναμίτιδα. Η «εκρηκτική» Μολότοφ χρησιμοποιείται για τα οδοφράγματα και κατά των διμοιριών με στόχο το θόρυβο και το θεαματικό αποτέλεσμα, ικανή να προκαλέσει μεγαλύτερο κίνδυνο ζωής και βαριά σωματική βλάβη από την «κλασική», με την οποία θα προκληθούν βαριά εγκαύματα, εάν έλθει σε επαφή με σώμα και δέρμα. Η ατμόσφαιρα ήταν αποπνικτική έως πολεμική από τους καπνούς και τη χρήση χημικών. Η χρήση αντιασφυξιόγόνου μάσκας ήταν υποχρεωτική για την αναπνοή. Περί ώρα 23.45 η διμοιρία A-... κινήθηκε υποχωρώντας με σκοπό να προσελκύσει άτομα προς το μέρος τους για να συλληφθούν και η διμοιρία A-... κινήθηκε από την οδό ... προς την οδό ... για να ανακόψει την πορεία των επιτιθέμενων και να συλλάβει όσους μπορούσε. Στην αιφνιδιαστική αυτή κίνηση και στη συμβολή των οδών ... και ... εν μέσω καταιγιστικών ρίψεων Μολότοφ και αντικειμένων και καταδίωξης ο αστυνομικός ..., μέλος της A-... διμοιρίας, κατάφερε να πιάσει τον κατηγορούμενο και, ενώ ο συνάδελφός του ... ετοιμαζόταν να του περάσει χειροπέδες, ο κατηγορούμενος αντιστάθηκε στη σύλληψη με κλωτσιές και μπουνιές. Σύμφωνα με τον αστυνομικό ... (βλ. καθ.), ο κατηγορούμενος φορούσε καλύπτρα προσώπου full face χρώματος μαύρου, μάρκας ..., η οποία κατασχέθηκε, και γάντια μηχανής χρώματος μαύρου και μάρκας ..., τα οποία επίσης κατασχέθηκαν, μαύρο μπουφάν και τζιν παντελόνι, και πρωτοστατούσε στις επιθέσεις ρίχνοντας Μολότοφ και πέτρες και ξεχώριζε από τους άλλους, καθώς ήταν πιο αδύνατος και ευέλικτος. Μετά τη χειροπέδηση του φαιρέθηκε η καλύπτρα και οι αστυνομικοί περιέγραψαν τον κατηγορούμενο ως μικρής ηλικίας («πιτσιρικάς»), γύρω στα είκοσι, αδύνατο, με μαύρα μάτια και σκούρο κοντό μαλλί, με ύψος γύρω στο 1,80μ, ξυρισμένο και με άσπρη σκόνη στο πρόσωπό του, πιθανόν σκεύασμα Maalox για αποφυγή των παρενεργειών από τα δακρυγόνα.

Και οι δύο αστυνομικοί που προέβησαν στη σύλληψη του κατηγορούμενου (... και ...) είναι κατηγορηματικοί ως προς το ρόλο του κατηγορουμένου στα επεισόδια ως πρωτοστατούντος, τον χαρακτηρίζουν ως «μπροστάρη» με μια ομάδα περίπου είκοσι ατόμων πίσω του να τον υποστηρίζουν και να τον καλύψουν σε περίπτωση αιφνιδιαστικής κίνησης της αστυνομικής δύναμης. Ο κατηγορούμενος έριχνε κατά των αστυνομικών των διμοιριών A-... και A-... από απόσταση 10-15 μέτρων βόμβες Μολότοφ, πέτρες και μάρμαρα. Ο κίνδυνος για τη σωματική ακεραιότητα των αστυνομικών από τις ενέργειες του κατηγορουμένου ήταν δεδομένος, οι οποίοι προστατεύονταν από τις επιθέσεις με τις ασπίδες τους. Ευτυχώς δεν προέκυψε κίνδυνος για άλλα άτομα, περαστικούς ή κατοίκους, καθώς η περιοχή των Εξαρχείων είχε απομονωθεί από τις δυνάμεις της Αστυνομίας και δεν υπήρχαν περαστικοί στο σημείο που γίνονταν τα επεισόδια, εκτός των δημοσιογράφων που κάλυπταν τα γεγονότα. Οι επιθέσεις ήταν σφοδρές και συνεχόμενες και η ατμόσφαιρα αποπνικτική από καπνούς και χημικά αέρια δακρυγόνων.

Τόσο ο κατηγορούμενος όσο και ο διενεργήσας τη σύλληψη αστυνομικός ... αναγνώρισαν τα γάντια και την κουκούλα που φορούσε ο κατηγορούμενος και τα οποία κατασχέθηκαν, φωτογραφήθηκαν ως πειστήρια και εστάλησαν για διενέργεια πραγματογνωμοσυνών στα αρμόδια τμήματα της ΔΕΕ, προς ανίχνευση, μεταξύ άλλων, ιχνών βιολογικού υλικού και συγκριτική εξέταση με δείγματα του αρχείου ΔΕΕ και ανεύρεση τυχόν αποτυπωμάτων. Αποτυπώματα κατάλληλα για αντιπαραβολή δε βρέθηκαν στα αποσταλέντα πειστήρια, στα οποία δεν συμπεριλαμβάνονταν τα γάντια και η καλύπτρα του κατηγορουμένου. Αναφορικά με την εξέταση DNA των γαντιών και της κουκούλας, αυτή απέδωσε αντίστοιχους γενετικούς τύπους STR που υποδηλώνουν παρουσία γενετικών στοιχείων άνω του ενός ατόμου (βλ. ΑΠ.../.../21-3-2019 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της Α/Β' -Βιοχημικού Δρ. ... της Υποδιεύθυνσης Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων της ΔΕΕ). Σε κάθε περίπτωση όμως, ο ίδιος ο κατηγορούμενος δεν αμφισβητεί την κυριότητα των πειστηρίων ούτε το

γεγονός ότι τα φορούσε τη στιγμή της σύλληψής του.

Ο κατηγορούμενος στην ανακριτική του απολογία δεν αποδέχθηκε την ευθύνη για τις πράξεις που του αποδίδονται και αρνείται στο σύνολό της την κατηγορία, δίνει δε μία εκδοχή των γεγονότων εντελώς διαφορετική από αυτή που περιγράφουν τα αστυνομικά όργανα. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι βλέποντας από το διαδίκτυο μαζί με τη φίλη του .... ότι γίνονταν επεισόδια στην πλατεία Εξαρχείων, θέλησαν από περιέργεια να μεταβούν στην περιοχή και να δουν από κοντά τα γεγονότα. Άρχισαν να περιηγούνται στην οδό ... γύρω στις 22.30, όπου υπήρχαν μία-δύο εστίες με οδοφράγματα και οι ταραξίες έριχναν πέτρες και άλλα αντικείμενα στους αστυνομικούς, αλλά η μεγάλη πλειονότητα των παρευρισκομένων ήταν περίοικοι και περαστικοί. Ο ίδιος κρατούσε απόσταση από τους καπνούς και τα δακρυγόνα λόγω της πάθησής του από χρόνια βρογχικό άσθμα. Μετά από μία ώρα περίπου (23.30) αντιλήφθηκε την κίνηση μια διμοιρίας αστυνομικών προς την οδό ... που βρισκόταν και τη διαφυγή των ταραξιών προς την οδό ..., ενώ αυτός μαζί με τη φίλη του κινείτο στην άκρη του δρόμου για να μην παρεμβληθούν στην πορεία και καταδίωξη των αστυνομικών. Προς μεγάλη του έκπληξη οι αστυνομικοί συνέλαβαν τον ίδιο και έναν νεαρό που επίσης βρισκόταν στο σημείο (σσ.τον ανήλικο ...). Ο ίδιος δεν συμμετείχε στα επεισόδια και είχε φιλική συζήτηση με τα αστυνομικά όργανα κατά την προσαγωγή του, αποδίδει, δε, τη σύλληψή του σε υπερβάλλοντα ζήλο των αστυνομικών οργάνων και αμφισβητεί τη δυνατότητα να θυμάται ο αστυνομικός ..., που προέβη στη σύλληψή του, τα γάντια και την κοινότυπη καλύπτρα προσώπου που φορούσε. Σε ερωτήσεις της Ανακρίτριας δήλωσε ότι φοβόταν από τα επεισόδια, αλλά είχε το νου του και καθόταν μακριά, ενώ είχε μαζί του και το φάρμακο aerolin για το άσθμα. Δεν μπόρεσε να δώσει εξήγηση γιατί δε βρισκόταν μαζί του κατά τη σύλληψη η φίλη του, η οποία πιθανότατα θα έτρεξε μακριά γιατί φοβήθηκε. Η ίδια η ..., η οποία είχε δεσμό κατά τον επίδοχο χρόνο με τον κατηγορούμενο, στην από 3-6-2020 κατάθεσή της ενώπιον της Ανακρίτριας κατέθεσε ότι βρισκόταν στο πεζοδρόμιο νομίζοντας ότι ο κατηγορούμενος περπατούσε δίπλα της, αλλά, όταν άκουσε και είδε την κοσμοσυρροή, δεν τον είδε και κατευθύνθηκε προς ένα στενό για το σπίτι της, όπου τον περίμενε. Μετά από δύο μέρες επικοινωνήσε μαζί της ο κατηγορούμενος από τη ΓΑΔΑ όπου κρατείτο και της είπε ότι τον συνέλαβαν. Η ίδια θεωρεί ότι δεν έκανε κάτι ο κατηγορούμενος και ήταν η «κακιά στιγμή» που τον συνέλαβαν, ενώ στην πλατεία Εξαρχείων υπήρχαν περαστικοί και άτομα που φώναζαν συνθήματα και δεν πετούσαν βόμβες Μολότοφ ούτε είχαν πέσει χημικά ούτε θυμάται παρουσία αστυνομίας.

Εξετάζοντας το διαθέσιμο αποδεικτικό υλικό υπό το πρίσμα και των προεκτεθέντων νομολογιακών και πραγματικών πορισμάτων, διαπιστώνουμε τα ακόλουθα: προκύπτει ότι ο γενοσηλικός πυρήνας της εξεταζόμενης υπόθεσης, η συμμετοχή του κατηγορούμενου στα επεισόδια, είναι αληθής. Οι καταθέσεις των αστυνομικών οργάνων είναι πειστικότερες και ακριβείς τόσο στην περιγραφή των γεγονότων κατά την αστυνομική προανάκριση και την κύρια ανάκριση όσο και στην περιγραφή του κατηγορουμένου προ της συλλήψεώς του και μετά. Δεν αντέχει στη λογική ο ισχυρισμός του κατηγορούμενου ότι ήταν περαστικός και παρακολουθούσε από περιέργεια τα γεγονότα, αφού η περιοχή ήταν αποκλεισμένη από αστυνομικές δυνάμεις και δεν θα μπορούσε να εισέλθει από περιέργεια. Η προετοιμασία που είχε κάνει ο ίδιος με την επάλειψη του προσώπου του με σκεύασμα προστασίας από τα δακρυγόνα και τα γάντια και η κουκούλα που φορούσε καταδεικνύει ότι ο σκοπός του ήταν διαφορετικός και ήθελε να συμμετάσχει με ενεργό ρόλο στα επεισόδια. Η επίκληση της παρουσίας μαζί του της τότε συντρόφου του είναι προσχηματική, καθόσον δεν επιβεβαιώνεται από κανένα άλλο αυτόπτη μάρτυρα αστυνομικό, άλλωστε και η ίδια θα είχε συλληφθεί μαζί του. Εξάλλου, ούτε και η επίκληση της ασθένειάς του (χρόνιο βρογχικό άσθμα) δεν επηρεάζει ούτε αιτιολογεί την παρουσία του στα επεισόδια, καθόσον ο οποιοσδήποτε μέσος άνθρωπος με τέτοια ασθένεια δεν θα τολμούσε να περάσει καν σε απόσταση από ατμόσφαιρα τόσο τοξική με δακρυγόνα και καπνούς, όταν χρειάζεται αντιασφυξιογόνος μάσκα για να αναπνεύσει κανείς.

Η αξιολόγηση όλων των παραπάνω ευρημάτων και η κρισιολογική διαδικασία των επαγωγικών συμπερασμάτων που αυτά ενεργοποιούν, καταδεικνύει αβίαστα ότι στο πρόσωπο του κατηγορούμενου συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις ότι αυτός προέβη στις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται και τα προμνημονευόμενα στοιχεία συνιστούν σοβαρό αποδεικτικό υπόστρωμα για την ανάδειξη συγκεκριμένων και επαρκών ενδείξεων ενοχής ικανών να εξασφαλίσουν στο δικαστήριο ένα άξιο λόγω αντικείμενο. Με άλλα λόγια, στην παρούσα φάση της διαδικασίας παροχής δικαστικής προστασίας, κατά την οποία αρκούν οι σοβαρές ενδείξεις ενοχής (πραγμάτωσης της νομοτυπικής μορφής των αδικημάτων από τον κατηγορούμενο) τα παραπάνω όχι μόνο δικαιολογούν, αλλά καθιστούν υποχρεωτική την παραπομπή

του στο ακροατήριο. Για λόγους τεχνικής και νομικής ορθότητας της κατηγορίας, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατ'εφαρμογή του άρθρου 2 παρ.1 **ΠΚ**, α) θα εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 189ΠΚ παρ.3 μετά την θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα, καθόσον προβλέπει την ίδια ποινή για τους υποκινητές και βαιοπραγούντες, β) θα εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 270ΠΚ παρ.1 στ.β' μετά την θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα, καθόσον προβλέπει επεικέστερη ποινή, γ) θα εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 272ΠΚ παρ.1 μετά την θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα και προ της τροποποίησης αυτής με το ν. **4637/19** (ισχύς από 18-11-2019), καθόσον προβλέπει πλημμεληματική ποινή, δ) θα εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 310ΠΚ παρ.3 μετά την θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα, καθόσον προβλέπει την ίδια ποινή, ε) θα εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 264ΠΚ παρ.1 περ.α' μετά την θέση σε ισχύ του νέου Ποινικού Κώδικα, καθόσον προβλέπει μικρότερη ποινή. Περαιτέρω, προστατευόμενο έννομο αγαθό από τις διατάξεις της περί όπλων νομοθεσίας (ν. **2168/1993**) είναι κυρίως η δημόσια τάξη, με την ίδια έννοια που έχει ως έννομο αγαθό του κεφαλαίου ΣΤ' του Ποινικού Κώδικα (βλ. Γ.Μπέκας, Όπλα-πυρομαχικά-εκρηκτικά, Αθήνα 1995, σελ. 34επ.). Στην έννοια αυτή υπάγεται η κατάσταση ευταξίας μέσα στο κράτος, όπου υλοποιούνται ομαλά οι εκάστοτε επιδιώξεις της έννομης τάξης και δεν προσβάλλονται με βλάβη ή διακινδύνευση τα από αυτήν επιλεγμένα ως προστατευόμενα έννομα αγαθά. Φορέας του έννομου αγαθού της δημόσιας τάξης είναι το κοινωνικό σύνολο, προς την προστασία του οποίου έχουν θεσπιστεί και οι διατάξεις των κοινών επικίνδυνων εγκλημάτων στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα (ΑΠ 597/98 ΠΧ ΜΘ 51). Ειδικότερα, κατόπιν εφαρμογής της αρχής της ειδικότητας, οι πράξεις του κατηγορουμένου δεν μπορούν να διωχθούν κατά τον ειδικό νόμο περί όπλων **2168/1993**, όπως ισχύει σήμερα, καθόσον οι πράξεις της έκρηξης και της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών, οι οποίες μεταξύ τους συρρέουν αληθώς, περιέχουν ως αξιόποινη συμπεριφορά τόσο την παράνομη οπλοφορία και χρήση εκρηκτικών υλών (σχετικά άρθρα 10 και 12 ν. **2168/1993**) όσο και την οπλοχρησία (14 ν. **2168/1993**), οι οποίες συρρέουν φαινομενικά με τις σχετικές διατάξεις του **ΠΚ** και καλύπτονται από αυτές.

Επειδή κατόπιν των ανωτέρω προέκυψαν επαρκείς, κατά την έννοια του άρθρου 313 Κ.Π.Δ., ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο για τα εγκλήματα των α) διατάραξης κοινής ειρήνης, β) έκρηξης από κοινού, γ) κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών από κοινού, δ) απόπειρας βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης από κοινού, ε) εμπρησμού από κοινού, στ) αντίστασης, οι οποίες φέρεται ότι τελέσθηκαν στην Αθήνα την 6-12-2018 περί ώρα 23.40' και οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των 189 παρ.1 και 3 **ΠΚ**, όπως ισχύει μετά την 1-7-2019, 270 παρ.1 εδ.β' ΠΚ, όπως ισχύει μετά την 1-7-2019, 272 παρ.1 **ΠΚ**, όπως ίσχυσε μετά την 1-7-2019 μέχρι την 18-11-2019, 310 παρ. 1 εδ.β' Π.Κ., όπως ισχύει μετά την 1-7-2019, 264 παρ.1 εδ.α' ΠΚ, όπως ισχύει μετά την 1-7-2019, 51 παρ.1 ΣΠΚ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1, 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1 εδ. α', 27, 42 παρ.1, 45, 51, 52, 53, 57, 79, 83, 94, 167 παρ.1, 310 παρ.2 **ΠΚ** και πρέπει να παραπεμφθεί στο ακροατήριο του καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου Πενταμελούς Ναυτοδικείου Πειραιώς για να δικαστεί γι' αυτές.

Επειδή περαιτέρω στον κατηγορούμενο επιβλήθηκε, με την υπ'αρ. 2/10-2-2020 διάταξη της Ανακρίτριας 2ου Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιώς και τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα Ναυτοδικείου Πειραιώς, ο περιοριστικός όρος της υποχρέωσης εμφάνισης στο ΑΤ κατοικίας/διαμονής του άπαξ και εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου εκάστου μήνα. Για τη διατήρηση ή όχι της ισχύος του ανωτέρω επιβληθέντος περιοριστικού όρου αποφασίζει ταυτόχρονα το Δικαστικό Συμβούλιο, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 315 παρ. 1 Κ.Π.Δ., κρίνεται δε σκόπιμο λόγω της σοβαρότητας των εν λόγω σε βάρος του κατηγοριών και για να εξασφαλιστεί η παρουσία του κατηγορουμένου στο ακροατήριο κατά την εκδίκαση της υποθέσεως αυτής και για να υποβληθεί στην εκτέλεση της αποφάσεως που τυχόν θα εκδοθεί σε βάρος του, θα πρέπει να διαταχθεί η εξακολούθηση της ισχύος της υπ'αρ. 2/10-2-2020 διατάξεως της Ανακρίτριας 2ου Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιώς και να διατηρηθεί ο ανωτέρω περιοριστικός όρος μέχρι την οριστική εκδίκαση της προκειμένης εναντίον του κατηγορίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Π Ρ Ο Τ Ε Ι Ν Ω

Ι). Να παραπεμφθεί στο ακροατήριο του καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου, σύμφωνα με τα άρθρα 193 παρ. 1, 194 παρ. 1β', 198 παρ. 1 και 199 παρ. 1 Σ.Π.Κ., Πενταμελούς Ναυτοδικείου Πειραιώς, ο ..., του ... και της ..., που γεννήθηκε το έτος 19.., στην Α και υπηρετεί στο ..., Ναύτη ΟΒΑ ΠΝ, με Α.Μ.: ..., για να δικαστεί ως υπαίτιος του ότι:

Με περισσότερες πράξεις τέλεσε περισσότερα συρρέοντα μεταξύ τους εγκλήματα, τα οποία τιμωρούνται με στερητικές της ελευθερίας ποινές, δηλαδή:

Α) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ ΠΝ της δυνάμεως του ....., στην Αθήνα, την 6-12-2018, από πρόθεση συμμετείχε σε συγκεντρωμένο πλήθος που με ενωμένες δυνάμεις διέπραττε βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων και ο ίδιος τέλεσε βιαιοπραγίες. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρα 23.40' και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, συμμετείχε σε συγκεντρωμένο πλήθος πενήντα (50) περίπου ατόμων, τα οποία με ενωμένες δυνάμεις διέπρατταν βιαιοπραγίες ρίχνοντας βόμβες Μολότοφ και πέτρες εναντίον αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους στο πλαίσιο αντιμετώπισης επεισοδίων λόγω της επετείου του θανάτου του ..., ο ίδιος δε πρωτοστατούσε στις επιθέσεις ρίχνοντας βόμβες Μολότοφ και πέτρες στους αστυνομικούς.

Β) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ ΠΝ της δυνάμεως του ....., στην Αθήνα, την 6-12-2018, από πρόθεση και από κοινού με άλλους προξένησε έκρηξη με τη χρήση εκρηκτικών υλών, από την πράξη του, δε, προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρα 23.40' και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, από κοινού με τον ... (τότε ανήλικο) και με άγνωστους εισέτι δράστες, περίπου πενήντα (50) άτομα, έριξε πλήθος εκρηκτικών βομβών Μολότοφ κατά των αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους στο πλαίσιο αντιμετώπισης επεισοδίων λόγω της επετείου του θανάτου του ..., οι δε εκρηκτικές βόμβες Μολότοφ προκάλεσαν έκρηξη, αφού εξερράγησαν επί του οδοστρώματος και σε πολύ κοντινή απόσταση από τους αστυνομικούς, από την πράξη του δε αυτή προέκυψε κίνδυνος για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των αστυνομικών.

Γ) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ ΠΝ της δυνάμεως του ....., στην Αθήνα, την 6-12-2018, από πρόθεση και από κοινού με άλλους κατασκεύασε και κατείχε εκρηκτικές βόμβες, από τις οποίες μπορεί να προκληθεί κίνδυνος για άνθρωπο. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρα 23.40' και στην οδό Στουρνάρη στο κέντρο της Αθήνας, από κοινού με τον ... (τότε ανήλικο) και με άγνωστους εισέτι δράστες, περίπου πενήντα (50) άτομα, κατασκεύασε και κατείχε πλήθος εκρηκτικών βομβών Μολότοφ, ικανές, πρόσφορες και έτοιμες προς έκρηξη, από τη ρίψη των οποίων κατά των αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους στο πλαίσιο αντιμετώπισης επεισοδίων λόγω της επετείου του θανάτου του ..., μπορούσε να προκληθεί, και προκλήθηκε, κίνδυνος για τη ζωή τους και τη σωματική ακεραιότητά τους.

Δ) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ ΠΝ της δυνάμεως του ....., στην Αθήνα, την 6-12-2018, από πρόθεση και από κοινού με άλλους, έχοντας αποφασίσει να τελέσει το κακούργημα της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης (310 ΠΚ) κατά συρροή σε βάρος πολλών, δηλαδή επιδιώκοντας την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης με τη μορφή της σωματικής κάκωσης, η οποία θα προξενούσε στους παθόντες κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή θα μπορούσε να τους εμποδίσει σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιήσουν το σώμα τους, από κοινού με τους άλλους άρχισε να εκτελεί την προπεριγραφείσα πράξη, πλην όμως η πράξη του δεν ολοκληρώθηκε από λόγους εξωτερικούς και ανεξάρτητα της θελήσεώς του. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρα 23.40' και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, από κοινού με τον ... (τότε ανήλικο) και με άγνωστους εισέτι δράστες, περίπου πενήντα (50) άτομα, εκσφενδόνισε από κοντινή απόσταση εναντίον τουλάχιστον δεκαέξι (16) αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους στο πλαίσιο αντιμετώπισης επεισοδίων λόγω της επετείου του θανάτου του ..., πλήθος βομβών Μολότοφ και πετρών και τεμαχίων μαρμάρων με την επιδίωξη της πρόκλησης βαρέων σωματικών βλαβών σε αυτούς, πλην όμως δεν τους προκάλεσε τέτοιες βλάβες, όχι λόγω της θέλησής του αλλά λόγω της υπηρεσιακής εξάρτησης και των αμυντικών ενεργειών προφύλαξης των αστυνομικών.

Ε) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ ΠΝ της δυνάμεως ..., στην Αθήνα, την 6-12-

2018, από πρόθεση και από κοινού με άλλους προξένησε πυρκαγιά, από την οποία προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρα 23.40' και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, από κοινού με άγνωστους εισέτι δράστες, περίπου πενήντα (50) άτομα, προξένησε πυρκαγιά σε κάδους απορριμάτων στήνοντας οδοφράγματα επί της οδού ..., από την πράξη του δε αυτή προέκυψε κίνδυνος σε ξένα πράγματα, στους κάδους απορριμάτων και σε ευρισκόμενα πλησίον αυτών σταθμευμένα αυτοκίνητα και σε όμορα καταστήματα και οικίες.

ΣΤ) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ ΠΝ της δυνάμεως του ....., στην Αθήνα, την 6-12-2018, κατέστη υπαίτιος αντίστασης. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρα 23.40' και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, με χρήση βίας κατά αστυνομικών υπαλλήλων επιχείρησε να τους εξαναγκάσει να παραλείψουν νόμιμη ενέργεια που ανάγεται στα καθήκοντά τους, δηλαδή όταν οι αστυνομικοί της Α-...διμοιρίας της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους στο πλαίσιο αντιμετώπισης επεισοδίων λόγω της επετείου του θανάτου του ..., τον κατέλαβαν επ' αυτοφώρω να τελεί τα ανωτέρω υπό Α, Β, Γ, Δ και Ε αδικήματα και επιχείρησαν να τον συλλάβουν, αυτός τους χτύπησε με τα χέρια και τα πόδια του, προκειμένου να τους εξαναγκάσει να παραλείψουν τη σύλληψή του και την προσαγωγή του στο αστυνομικό κατάστημα.
Δηλαδή για παράβαση των παραπάνω άρθρων.

ΙΙ). Να διαταχθεί η διατήρηση της ισχύος του περιοριστικού όρου της υποχρέωσης εμφάνισης στο ΑΤ κατοικίας/διαμονής του άπαξ και εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου εκάστου μήνα, που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο με την υπ' αριθμ. 2/10-2-2020 διάταξη της Ανακρίτριας 2ου Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιώς, μέχρι την οριστική εκδίκαση των προκειμένων εναντίον του κατηγοριών.

ΙΙΙ). Να μην απαγγελθεί κατηγορία κατά του κατηγορουμένου ..., του ... και της ..., που γεννήθηκε το έτος 19.., στην Α και υπηρετεί στο ..., Ναύτη ΟΒΑ ΠΝ, με Α.Μ.: ..., για τις πράξεις της παράνομη οπλοφορίας, παράνομης χρήσης εκρηκτικών υλών και οπλοχρησίας, οι οποίες φέρεται ότι τελέσθηκαν στην Αθήνα την 6-12-2018 κατά τη διάρκεια επεισοδίων (αρ. 10 παρ.1, 12 παρ.1 στ. β' και 14 ν. **2168/1993**), σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 1, 14, 16, 17, 18 εδ. β', 26 παρ. 1 εδ. α', 27, 51, 53, 57 και 79 **Π.Κ.**

Πειραιάς, 15-09-2020

Η Εισαγγελέας

ΠΑΥΛΑΚΟΥ Παναγιώτα

Στρατιωτικός Δικαστής Β'

Αντεισαγγελέας».

Το Συμβούλιο, αφού μελέτησε το σύνολο των εγγράφων της προκειμένης ποινικής δικογραφίας, συμπεριλαμβανομένων των με αριθμ. πρωτ. .../...-δ/21-3-2019 και .../...-γ/22-1-2019 εκθέσεων πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, έλαβε υπόψη του την υπ' αριθμ. .../2020 έγγραφη πρόταση της Αντεισαγγελέως του Ναυτοδικείου Πειραιώς, Παναγιώτας Παυλάκου, Στρατιωτικής Δικαστή Β' και σκέφτηκε κατά το νόμο. Από την προκειμένη ποινική δικογραφία προέκυψαν τα πραγματικά περιστατικά που εκτίθενται αναλυτικά στην παραπάνω εισαγγελική πρόταση, στις ορθές και νόμιμες αιτιολογίες της οποίας και το Συμβούλιο αυτό αναφέρεται, πλην από τις παρακάτω ειδικά εκτιθέμενες διαφοροποιήσεις, προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων, ώστε οι αιτιολογίες της να αποτελέσουν και αιτιολογίες του βουλεύματός του (ΟΛΑΠ 1227/1979, ΠοινΧρον Λ', 253-5, ΑΠ 1627/2011, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 294/2011, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 33/2011, ΝΟΜΟΣ).

Α) Στον κατηγορούμενο αποδίδεται η αξιόποινη πράξη της έκρηξης από κοινού διότι εθεάθη να εκτοξεύει προς τις αστυνομική
????????

ειγμικές δυνάμεις που επιχειρούσαν πλησίον οδοφράγματος στην οδό ..., κοκτέιλ μολότοφ. Όπως αναφέρεται στη με αριθμ. πρωτ. .../...-γ/22-1-2019 Έκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, το κοκτέιλ μολότοφ συνιστά εμπρηστικό μηχανισμό, που αποτελείται από μία εύθραυστη φιάλη, συνήθως γυάλινη, γεμάτη με εύφλεκτο υλικό (συνήθως βενζίνη), στο στόμιο της οποίας προσαρμόζεται απορροφητικό ύφασμα που λειτουργεί ως φυτίλι. Εφόσον ο ως άνω μηχανισμός ριφθεί στο στόχο, η φιάλη, λόγω της πρόσκρουσης, διαρρηγνύεται, το εύφλεκτο υλικό διασκορπίζεται και ταυτόχρονα

αναφλέγεται από το καιόμενο φυτίλι, με κύριο αποτέλεσμα την ταυτόχρονη ανάφλεξη των υλικών του στόχου. Στη δικογραφία γίνεται λόγος και για ένα νέο τύπο μολότοφ, τις εκρηκτικές μολότοφ που υποτίθεται ότι περιέχουν βενζίνη και δυναμίτιδα. Μόνο παρενθετικά, θα τονίσουμε ότι στην εκρηκτική μολότοφ αντικαθίσταται το πάνινο φλεγόμενο φυτίλι με "δυναμιτάκια" δηλαδή παιδικά αθύρματα που φυσικά δεν περιέχουν δυναμίτιδα αλλά απλή πυρίτιδα και δεν είναι καθόλου αποδεδειγμένο ότι αυτό το είδος μολότοφ εκρήγνυται και δεν προκαλεί απλά θόρυβο και πιο θεαματικό αποτέλεσμα. Στην υπό κρίση υπόθεση όμως, προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος έριχνε απλές κοκτέιλ μολότοφ και όχι εκρηκτικές μολότοφ.

Ουσιώδες στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης της προκείμενης αξιόποινης πράξης είναι η πρόκληση έκρηξης, η οποία συνιστά αιφνίδιο φαινόμενο, κατά τη διάρκεια του οποίου ελευθερώνονται αέρια που τελούν υπό υψηλή εξωθητική πίεση ή παράγονται εντός βραχυτάτου χρόνου, των οποίων η διαστολή σε πολλαπλάσιο του αρχικού όγκου προκαλεί ισχυρό μηχανικό αποτέλεσμα, που συνοδεύεται από κρότο, παροδική λάμψη και έκλυση θερμότητας ή ωστικής δύναμης (Κ. Φράγκος, Ποινικός Κώδικας (Ν. 4619/2019 και Ν. 4637/2019) Κατ' άρθρο Ερμηνεία & Νομολογία του Αρείου Πάγου, 2020, 1209). Προς τη συγκεκριμένη παραδοχή οδηγεί και η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 περ. ε' του ν. 2168/1993 («Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις», ΦΕΚ Α' 147/3-9-1993, η διατύπωση της οποίας παρέμεινε αναλλοίωτη μετά την τροποποίηση της σχετικής παραγράφου με το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4678/2020, ΦΕΚ Α' 70/20-3-2020, έναρξη ισχύος: 20-3-2020), κατά την οποία, νοούνται ως «εκρηκτικές ύλες» τα στερεά ή υγρά σώματα, που από οποιαδήποτε αιτία υφίστανται χημική μεταβολή και μετατρέπονται σε αέριας μάζας με συνθήκες υψηλών θερμοκρασιών και πιέσεων, με αποτελέσματα βλητικά ή ρηκτικά.

Η άποψη που γίνεται δεκτή από μέρος της νομολογίας (ενδεικτικά: ΑΠ 456/2004, ΠοινΛογ 2004, 571, ΑΠ 1354/2003, ΕλλΔνη 2003, 1465), ότι το κοκτέιλ μολότοφ συνιστά εκρηκτικό μηχανισμό, εφόσον, αν και έχει ως τελικό αποτέλεσμα τον εμπρησμό, παρά ταύτα, η πυρκαγιά δεν είναι το άμεσο αποτέλεσμά του αλλά η έκρηξη, δηλαδή η λόγω της ανάφλεξης και της ανύψωσης της θερμοκρασίας βίαιη ρήξη των τοιχωμάτων της φιάλης και η απελευθέρωση αερίων, δεν έχει κανένα επιστημονικό έρεισμα και δεν φαίνεται πειστική. Και τούτο διότι στο συγκεκριμένο μηχανισμό η θραύση της φιάλης προκαλείται λόγω της πρόσκρουσης αυτής στο στόχο (και όχι λόγω αύξησης της θερμοκρασίας της με ταυτόχρονη βίαιη έκλυση αερίων), ενώ η ανάφλεξη των υλικών πραγματοποιείται στη συνέχεια και κατόπιν της θραύσης, χωρίς να προκαλείται κάποια χημική μεταβολή με βλητικό ή ρηκτικό αποτέλεσμα (Δ. Βούλγαρης, Όπλα-Πυρομαχικά-Εκρηκτικά, άρθρα 1-18, 20, 26-27, εις: Στ. Παύλου, Θ. Σάμιος, Ειδικοί Ποινικοί Νόμοι, 2012, 19-20). Βασικό συστατικό της μολότοφ είναι η βενζίνη, που ως πολύ εύφλεκτο υγρό, εξαιτίας της υψηλής πτητικότητάς της, σχηματίζει ατμούς πάνω από την ελεύθερη επιφάνειά της, οι οποίοι μπορούν να αναφλεγούν όταν υπάρχει φλόγα, σπινθήρας κ.α. [...] Αυτά τα αέρια μίγματα μπορούν να εκραγούν μόνο όταν βρίσκονται σε ένα συγκεκριμένο εύρος συγκεντρώσεων (όρια εκρηκτικότητας) που για τη βενζίνη είναι 1,5-7,5%. Η βόμβα μολότοφ που εκσφενδονίζεται σε εξωτερικό περιβάλλον δεν μπορεί να προκαλέσει έκρηξη, γιατί η συγκέντρωση των αερίων (ατμών βενζίνης/ατμοσφαιρικού αέρα) είναι πάντοτε μικρότερη από το κατώτερο αναφλέξιμο μίγμα, δηλαδή βρίσκεται κάτω από το 1,5% και συνεπώς είναι πολύ φτωχό, ως καύσιμο μίγμα, λόγω της παρουσίας μεγάλο ποσοστού οξυγόνου του ατμοσφαιρικού αέρα και αντίστοιχα μικρού ποσοστού ατμών βενζίνης (Ανδριανός Γκουρμπάτσας, Η Βόμβα Μολότοφ ως Εμπρηστικός Μηχανισμός, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα). Συνεπώς, η ρίψη κοκτέιλ μολότοφ δεν προκαλεί έκρηξη και άρα δεν πληρούται η αντικειμενική υπόσταση της προκείμενης αξιόποινης πράξης.

Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο κρίνει ομόφωνα ότι δεν θα πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος του κατηγορούμενου για την αξιόποινη πράξη της έκρηξης από κοινού.

Β) Στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης των αξιόποινων πράξεων της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών (άρθρο 272 του ΠΚ) και της παράνομης χρήσης εκρηκτικών υλών (άρθρο 11 παρ. 1, 5 και 7 του ν. 2168/1993) είναι η ύπαρξη εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών βομβών. Το κοκτέιλ μολότοφ, όπως αναπτύχθηκε και παραπάνω, δεν συνιστά εκρηκτικό μηχανισμό. Εξάλλου, βασικό συστατικό αυτού είναι η βενζίνη, η οποία είναι εμπρηστικό υλικό και μόνο υπό τις συγκεκριμένες προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω μπορεί να θεωρηθεί ως εκρηκτικό υλικό.

Ενόψει τούτων, το Συμβούλιο αποφαινεται ομόφωνα ότι δεν θα πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος του κατηγορούμενου για τις αξιόποινες πράξεις α) της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών από κοινού και β) της παράνομης χρήσης εκρηκτικών υλών.

Γ) Βαριά σωματική βλάβη υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αν τον εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του (άρθρο 310 παρ. 2 του ΠΚ, άρθρο 310 παρ. 2 του ΠροίσχΠΚ). Το στοιχείο που εξετάζεται για την πλήρωση της ειδικής υπόστασης της αξιόποινης πράξης της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης δεν είναι ο τρόπος τέλεσης αυτής, αλλά, αφενός, το αποτέλεσμα, αφετέρου, η ύπαρξη δόλου σκοπού στο πρόσωπο του δράστη ως προς το αποτέλεσμα αυτό (ΣυμβΑΠ 2104/2004, ΠοινΧρον 2005, 752). Είναι νοητή η απόπειρα βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης (ΠεντΝαυτΠειρ 105/2019).

Σύμφωνα με το άρθρο 308 παρ. 1 εδ. α' του ΠΚ: «Όποιος προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή». Εξάλλου, όπως ορίζεται στο άρθρο 308 παρ. 1 εδ. α' του ΠροίσχΠΚ, που έχει το ίδιο περιγραφικό μέρος με τη διάταξη του άρθρου 308 παρ. 1 εδ. α' του ΠΚ: «Όποιος με πρόθεση προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών».

Για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης της ανωτέρω αξιόποινης πράξης απαιτείται: (α) Εγκληματική συμπεριφορά, η οποία συνίσταται στην εκ μέρους του δράστη επενέργεια (άμεση ή έμμεση) στο σώμα ή στις αισθήσεις άλλου ανθρώπου (παθόντος). (β) Εγκληματικό αποτέλεσμα, το οποίο συνίσταται σε σωματική κάκωση ή σε βλάβη της υγείας του παθόντα. Το έγκλημα της απλής σωματικής βλάβης διαβαθμίζεται, ανάλογα με τη σπουδαιότητα αυτής, σε απλή και σε όλως ελαφρά, η οποία, χωρίς να είναι εντελώς επουσιώδης, έχει επιπόλαιες συνέπειες. «Σωματική κάκωση» είναι κάθε εξωτερική επενέργεια επί του σώματος, όπως τραύματα, εκδορές, οιδήματα, παραμορφώσεις κλπ, ενώ «βλάβη της υγείας» είναι κάθε διατάραξη των εσωτερικών λειτουργιών. Η κάκωση μπορεί να είναι συγχρόνως και βλάβη της υγείας, αλλά η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς κάκωση, καθώς επίσης, μπορεί η καθεμία να επέλθει χωριστά ή να είναι η μία συνέπεια της άλλης, χωρίς να δημιουργείται αντίφαση από τη σωρευτική παραδοχή σωματικής κάκωσης και βλάβης της υγείας του παθόντος, ταυτόχρονα (ΑΠ 1649/2016, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 729/2015, ΝΟΜΟΣ). (γ) Ύπαρξη αντικειμενικού αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ, αφενός, της εγκληματικής συμπεριφοράς του δράστη, αφετέρου, του εγκληματικού αποτελέσματος.

Για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης του συγκεκριμένου ποινικού αδικήματος, αρκεί δόλος οποιουδήποτε βαθμού, ακόμη και ενδεχόμενος δόλος.

Για τη δίωξη της πράξης της απλής σωματικής βλάβης απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι δημόσιος υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της, οπότε η δίωξη είναι αυτεπάγγελη.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 193 παρ. 1 του ΣΠΚ (που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του Ν. 2287/95), στη δικαιοδοσία των στρατιωτικών ποινικών δικαστηρίων υπάγονται όσοι είναι στρατιωτικοί κατά το χρόνο τελέσεως της πράξεως ενώ κατά την παράγραφο 2 στοιχ. η' του ίδιου άρθρου, δεν υπάγονται στα στρατιωτικά αλλά στα κοινά ποινικά δικαστήρια οι στρατιωτικοί για εγκλήματα που διαπράττουν σε βάρος οργάνων της Ελληνικής Αστυνομίας, όταν τα όργανα αυτά εκτελούν τα καθήκοντά τους ή για λόγους που έχουν σχέση με αυτά.

Σύμφωνα επίσης με τη διάταξη του άρθρου 197 παρ.1 του ΣΠΚ, αν συρρέουν εγκλήματα που υπάγονται άλλα σε στρατιωτικά δικαστήρια και άλλα στα κοινά ποινικά δικαστήρια δικάζονται από το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία για το βαρύτερο έγκλημα.

Όπως ορίζεται στο άρθρο 42 παρ. 1 του ΠΚ: «Όποιος, έχοντας αποφασίσει να τελέσει έγκλημα, αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο αξιόποινη πράξη, τιμωρείται, αν το έγκλημα δεν ολοκληρώθηκε, με μειωμένη ποινή (άρθρο 83)». Απόπειρα στην αξιόποινη πράξη του άρθρου 308 του ΠΚ είναι νοητή, όταν δεν προκληθεί σωματική βλάβη (Κ. Φράγκος, Ποινικός Κώδικας (Ν. 4619/2019 και Ν.

Εξάλλου, μεταβολή κατηγορίας, που συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα κατά το άρθρο 171 παρ. 1 περ. β' του ΚΠΔ, λόγω μη τήρησης των διατάξεων των άρθρων 27 και 43 του ίδιου Κώδικα, που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα, υπάρχει, όταν η πράξη, για την οποία παραπέμπεται ο κατηγορούμενος, είναι ουσιωδώς διάφορη από εκείνη για την οποία ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά χρόνο, τόπο και λοιπές ιστορικές περιστάσεις, ώστε να συνίσταται έγκλημα αντικειμενικώς διάφορο και όχι όταν, χωρίς να μεταβάλλονται τα συγκροτούντα την αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο αξιόποινη πράξη αντικειμενικά στοιχεία, γίνεται προσθήκη περιστατικών που απλώς διευκρινίζουν την πράξη ή την κατηγορία (ακόμα και επιβαρυντικών για τον κατηγορούμενο περιστάσεων που χαρακτηρίζουν βαρύτερα το αποδιδόμενο σ' αυτόν έγκλημα), χωρίς να την αλλοιώνουν, και έτσι αποδίδεται στην πράξη διαφορετικός απλώς νομικός χαρακτηρισμός ή όταν μεταβάλλεται απλώς ο τρόπος συμμετοχής του δράστη στο έγκλημα (ΑΠ 101/2002 ΠοινΛογ 2002, 476, ΑΠ 633/1996 ΠοινΧρ 1997, 1136, ΑΠ 1611/1994 ΠοινΧρον 1994, 1392, ΑΠ 550/1990 ΠοινΧρον 1991, 41, ΑΠ 1354/1990 ΠοινΧρον 1991, 572), είτε όταν διορθώνεται κάποιο ιστορικό στοιχείο που δεν μεταβάλλει ουσιωδώς το έγκλημα (ΣυμβΑΠ 479/2000, ΠοινΧρ 2000, 931, ΑΠ 1747/1999, Υπερ 2000, 749, ΑΠ 953/1998, Υπερ 1998, 1218, ΑΠ 1297/1995, ΠοινΧρον 1996, 499, ΑΠ 1734/1994, ΠοινΧρον 1994, 1439, ΑΠ 1323/1992, ΠοινΧρον 1992, 958, ΑΠ 1354/1990, ΠοινΧρον 1991, 572, εισαγγελική πρόταση (Π. Ζαβολέα) στο ΣυμβΑΠ 759/1999, ΠοινΧρον 2000, 326). Η βελτίωση της κατηγορίας επιβάλλεται ώστε να ανταποκρίνεται καλύτερα στα πραγματικά περιστατικά (ΤριμΝαυτΠειρ 81/2019, ΠεντΣτρατΑθ 383/2007). Η κατηγορία δεν μεταβάλλεται ανεπίτρεπτα: (α) όταν προστατεύεται το ίδιο έννομο αγαθό και με τη διάταξη που εφαρμόσθηκε, ύστερα από τη μεταβολή της κατηγορίας, έστω και αν αλλάζουν τα πραγματικά περιστατικά, (β) όταν παραμένει το ίδιο ιστορικό γεγονός και μετά τη μεταβολή της κατηγορίας, αφού αντικείμενο της ποινικής δίκης είναι η υλική πράξη (το γεγονός) και όχι ο νομικός του χαρακτηρισμός (το ένδυμα), (γ) όταν δεν μεταβάλλονται τα αντικειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, έστω και αν μεταβάλλεται το υποκειμενικό στοιχείο αυτού. Δεν συνιστούν μεταβολή, αλλά απλώς επιτρεπτή τροποποίηση («βελτίωση») της κατηγορίας οι περιπτώσεις της διόρθωσης ή της συμπλήρωσης της κατηγορίας, καθόσον το πραγματολογικό υλικό παραμένει κατ' ουσίαν το ίδιο.

Από το σύνολο των στοιχείων της προκείμενης ποινικής δικογραφίας προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος εκτόξευε στις διμοιρίες Α-... και Α-... της ΥΑΤ κοκτέιλ μολότοφ. Η φύση του κοκτέιλ μολότοφ ως όπλου δεν ενδείκνυται για πρόκληση βλάβης σε ανθρώπους που βρίσκονται σε εξωτερικό χώρο. Ως μηρηστικός μηχανισμός πολύ μικρού μεγέθους είναι αποτελεσματικός όταν εκτοξεύεται σε οχήματα ή κτίρια όπου η φωτιά μπορεί να μεταδοθεί και επεκταθεί. Μπορεί να αποβεί θανατηφόρο όπλο όταν εντός των οχημάτων ή κτιρίων στόχων βρίσκονται άνθρωποι που εγκλωβίζονται (βλέπε υπόθεση MARFIN). Σε αυτήν την περίπτωση πάντως, οι βλάβες δεν προκαλούνται από την ίδια τη μολότοφ αλλά από την πυρκαγιά που αυτή προκαλεί. Σε παγκόσμιο επίπεδο δεν έχει καταγραφεί θάνατος από τη ρίψη κοκτέιλ μολότοφ, ούτε το Συμβούλιο έχει υπόψη του περίπτωση βαριάς σωματικής βλάβης από τέτοιο όπλο. Εν προκειμένω οι μολότοφ που πετούσε ο κατηγορούμενος αντικειμενικά δεν θα μπορούσαν να προκαλέσουν σοβαρή σωματική βλάβη σε κάποιον για τους εξής λόγους. Οι μόνοι άνθρωποι που βρίσκονταν στην ακτίνα βολής του ήταν οι άνδρες των ΜΑΤ. Αυτοί έφεραν εξάρτηση αντιμετώπισης ταραχών δηλαδή ήταν αρκετά προστατευμένοι από ρίψεις μολότοφ. Το κοκτέιλ μολότοφ που εκτοξεύεται νύχτα είναι ορατό διότι φλέγεται και δεν έχει μεγάλη ταχύτητα βολής διότι ρίχνεται με το χέρι. Άρα υπάρχει χρόνος αποφυγής του. Ακόμα και εάν για οποιονδήποτε λόγο δεν καθίστατο δυνατή η αποφυγή του, δεν υπήρχε πιθανότητα εξάπλωσης της φωτιάς στη στολή αστυνομικών διότι όπως οι μάρτυρες αστυνομικοί κατέθεσαν, δίπλα τους επιχειρούσε θωρακισμένο όχημα εκτόξευσης νερού ΚΕΡΒΕΡΟΣ που έσβηνε τυχόν φωτιά που προκαλείτο από τις μολότοφ. Εκτός αυτού είναι γνωστό ότι όλες οι διμοιρίες ΜΑΤ διαθέτουν φορητό πυροσβεστήρα. Με αυτά τα δεδομένα που είναι προφανή, δεν μπορεί να θεωρηθεί πιθανό ο κατηγορούμενος να επιδίωκε με τη ρίψη των κοκτέιλ μολότοφ να προκαλέσει βαριά σωματική βλάβη σε κάποιον αστυνομικό. Αν όντως είχε τέτοιο σκοπό θα χρησιμοποιούσε άλλα μέσα κατάλληλα για το σκοπό αυτό, όπως φωτοβολίδες σε ευθεία βολή που κατατέθηκε ότι ερρίφθησαν, όχι όμως από τον κατηγορούμενο, ή πέτρες και μάρμαρα ικανού βάρους από μεγάλο ύψος, όπως τις τaráτσες των πολυκατοικιών. Σκοπός του κατά την άποψη του Συμβουλίου ήταν η πρόκληση αναστάτωσης ή/και η απώθηση των αστυνομικών δυνάμεων που επιχειρούσαν να τους απομακρύνουν από την περιοχή των Εξαρχείων ή/και να τους συλλάβουν. Επομένως, η εκ μέρους του κατηγορούμενου τέλεση της αξιόποινης πράξης της απόπειρας βαριάς σκοπούμενης σωματικής

βλάβης θα πρέπει να αποκλειστεί.

Όμως η ρίψη κοκτέιλ μολότοφ δεν είναι πλήρως ακίνδυνη ακόμα και όταν στόχος είναι πεζοί άνδρες των ΜΑΤ. Με τη ρίψη τους αποδεχόταν την πιθανότητα να τραυματιστεί ελαφρά κάποιος αστυνομικός, είτε από την θραύση του μπουκαλιού είτε από την μικρής έκτασης φωτιά που τυχόν μεταδιδόταν στη στολή του, αποτέλεσμα που πράγματι έχει την ικανότητα να προκαλέσει το συγκεκριμένο όπλο. Κατά τη διάρκεια των επεισοδίων τραυματίστηκαν έξι αστυνομικοί. Δεν προέκυψε όμως ότι ο τραυματισμός οποιουδήποτε από αυτούς προκλήθηκε από τα αντικείμενα που έριχνε ο κατηγορούμενος.

Η φράση «από κοινού» αναφέρεται στην ύπαρξη συναυτουργίας μεταξύ δύο ή περισσότερων δραστών, η οποία συνίσταται σε εκ συμφώνου και με κοινό δόλο ενέργεια (ΑΠ 633/2015, ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 45 **ΠΚ**, αν δύο ή περισσότεροι πραγμάτωσαν από κοινού, εν όλω ή εν μέρει, τα στοιχεία της περιγραφόμενης στον νόμο αξιόποινης πράξης, καθένας τους τιμωρείται ως αυτουργός. Δεν αρκεί δηλαδή η συναπόφαση τέλεσης εγκλήματος για να θεωρηθούν δύο οι περισσότεροι συναυτουργοί αλλά απαιτείται και συνεκτέλεση. Εν προκειμένω δεν προέκυψε κοινή δράση του κατηγορούμενου με άλλους που να οδήγησε άμεσα στην πρόκληση σωματικής βλάβης σε κάποιον από τους έξι αστυνομικούς. Συνεπώς, ακόμα και η με ενδεχόμενο δόλο πράξη της απλής σωματικής βλάβης δεν ολοκληρώθηκε.

Με τις παραπάνω παραδοχές, το Συμβούλιο ομόφωνα βελτιώνει την κατηγορία σε βάρος του κατηγορούμενου, κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, σε απόπειρα απλής σωματικής βλάβης σε βάρος δημοσίων υπαλλήλων (αστυνομικών) κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους, πράξη για την οποία θα πρέπει αυτός, αυτεπάγγελα, να παραπεμφθεί στο αρμόδιο στρατιωτικό Δικαστήριο, καθώς υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του και η ποινή που προβλέπεται για τα λοιπά συρρέοντα εγκλήματα είναι βαρύτερη. Η κατηγορία λαμβάνει χώρα κατ' εφαρμογή του άρθρου 308 του **ΠΚ** (και όχι του άρθρου 308 του ΠροίσχΠΚ), εφόσον προβλέπει χαμηλότερο ανώτερο πλαίσιο ποινής (άρθρο 2 παρ. 1 του **ΠΚ**).

Δ) Αναφορικά με την πράξη του εμρησμού από κοινού, που αποδίδεται στον κατηγορούμενο, το Συμβούλιο επισημαίνει την πάγια θέση του Ναυτοδικείου Πειραιώς σχετικά με το διαφορετικό βαθμό δικανικής πεποίθησης που πρέπει να υφίσταται σε κάθε επιμέρους στάδιο της ποινικής δίκης (ΒουλΔΣΝαυτΠειρ 7/2020, ΠεντΝαυτΠειρ 312/2019, ΠεντΝαυτΠειρ 198/2019). Ειδικότερα, για την κρίση του ουσιαστικά βάσιμου της κατηγορίας, τόσο στην προδικασία, όσο και στην κύρια διαδικασία, υφίσταται διαφορετική διαβάθμιση της αποδεικτικής βεβαιότητας σχετικά με την ενοχή του κατηγορούμενου (ΤριμΝαυτΠειρ 173/2019, ΤριμΝαυτΠειρ 80/2019). Έτσι, για την κίνηση της ποινικής δίωξης είναι αρκετό το ότι υπάρχουν συγκεκριμένες υπόνοιες, με την έννοια δηλαδή ότι η μήνυση, η έγκληση, η καταγγελία κλπ δεν είναι προφανώς ψευδής. Εδώ και η παραμικρή αμφιβολία για τη βασιμότητα της μήνυσης ή έγκλησης οδηγεί στην αποδοχή τους και στη δημιουργία ποινικής δίκης. Για την έκδοση παραπεμπτικού βουλεύματος και την παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο απαιτούνται «σοβαρές ενδείξεις» (άρθρο 213 του ΣΠΚ σε συνδυασμό με άρθρα 310, 311 και 313 του ΚΠΔ). Η αποδεικτική βεβαιότητα στην κύρια διαδικασία ταυτίζεται με τις πλήρεις αποδείξεις (Ν. Ανδρουλάκης, Θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης, Τόμος Α', 1972, 26). Σοβαρές-επαρκείς-αποχρώσες ενδείξεις (για την κανονιστική ποικιλία και τον λεκτικό πλουραλισμό των αναγκαίων για την παραπομπή ενδείξεων ενοχής, ο οποίος όμως είναι αμφίβολο εάν υποκρύπτει ουσιώδη διαφοροποίηση, του αναπτυχθέντος ήδη στη νομική θεωρία και νομολογία διαλόγου παραμένοντος μάλλον στο επίπεδο μιας αλυσιτελούς ερμηνευτικής ανατροφοδότησης χωρίς πρακτικό αντίκρισμα, βλ. αντί άλλων Αθ. Ζαχαριάδης, εις: Λ. Μαργαρίτης, ΚΠΔ-Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος Β', 2012, 1310-1, 1338-40) θεωρούνται αυτές που πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορούμενου, όταν δηλαδή από το αποδεικτικό υλικό που έχει στη διάθεσή της η ανάκριση προκύπτει η βεβαιότητα ότι το Δικαστήριο θα έχει ένα «άξιο λόγου» αντικείμενο· με άλλα λόγια, όταν το Δικαστήριο θα ασχοληθεί σοβαρά κατά την ακροαματική διαδικασία με τα πραγματικά περιστατικά που μορφοποιούν τις ενδείξεις. Αντίθετα, όταν οι ενδείξεις, κρινόμενες αυτές καθαυτές, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορούμενου και αμφισβητούνται από όλα τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία, τότε μεταπίπτουν σε απλές υπόνοιες (Ι. Ζησιάδης, Ποινική Δικονομία, β', 1977, 360, 381 και 551επ.). Το διαδικαστικό αντίκρισμα και ισοζύγιο της δικονομικής σημασίας των απλών υπονοιών περιορίζεται και αφορά μόνο στο στάδιο της ποινικής δίωξης. Επομένως, οι υπόνοιες ενοχής, ή, αλλιώς, η έλλειψη «αποχρωσών ενδείξεων» κατά το στάδιο της κρίσης για την παραπομπή ή μη του κατηγορούμενου, επιφέρουν την απαλλαγή αυτού. Το

συμπέρασμα αυτό ισχυροποιείται και από τη γενικότερη θεώρηση του «τεκμηρίου αθωότητας» του κατηγορούμενου (άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ). Σύμφωνα με το τεκμήριο αυτό, που έχει ευρύτερο περιεχόμενο από το αξίωμα *in dubio pro reo*, αμφιβολίες που αναφέρονται στην ύπαρξη των «αποχρωσών ενδείξεων» ενοχής οφείλουν να οδηγούν στην έκδοση απαλλακτικού βουλεύματος (ΒουλΔΣΔιαρκΣΤρατΑερΑθ 238/1986, Αρμ. 1987, 143 και ΒουλΔΣΔΣΤρατΚοζ 88/90, εις: Α. Παπαδαμάκης, Ποινικά Ανάλεκτα, 1994, αριθμ. 94, ΤριμΝαυτΠειρ 173/2019, ΤριμΝαυτΠειρ 80/2019).

Από το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων της ποινικής δικογραφίας δεν προέκυψαν ενδείξεις ενοχής σε βάρος του κατηγορούμενου που να δικαιολογούν την παραπομπή του στο ακροατήριο του αρμόδιου Δικαστηρίου για την αξιόποινη πράξη του εμπρησμού από κοινού. Πιο συγκεκριμένα, ο μάρτυρας ... (από 4-12-2019 έκθεση εξέτασης μάρτυρα), αναφέρθηκε σε φωτιές που είχαν ήδη τεθεί σε κάδους απορριμμάτων, ξύλα, γραφεία και καρέκλες. Αντίστοιχα, οι μάρτυρες ... (από 24-2-2020 έκθεση εξέτασης μάρτυρα) και ... (από 24-2-2020 έκθεση εξέτασης μάρτυρα), αναφέρθηκαν σε μεγάλο και φλεγόμενο οδόφραγμα, ενώ ο μάρτυρας ... (από 7-12-2018 και 2-12-2019 εκθέσεις εξέτασης μάρτυρα) δήλωσε ότι οι συμμετέχοντες στα επεισόδια είχαν στηθεί κάδους απορριμμάτων και θρανία στα οποία είχαν βάλει φωτιά. Σε αντίστοιχη αναφορά προέβη και ο μάρτυρας ... (από 7-12-2018 έκθεση εξέτασης μάρτυρα). Κανείς από τους παραπάνω μάρτυρες δεν ανέφερε συγκεκριμένα ότι ο κατηγορούμενος προκάλεσε τις φωτιές αυτές. Η θέση της αστυνομίας να κατηγορηθεί κάθε συλληφθείς για από κοινού τέλεση όσων πράξεων τελέστηκαν από το πλήθος στο οποίο αυτός συμμετείχε, συνιστά απόδοση συλλογικής ευθύνης που απορρίπτεται από το δίκαιο.

Προσέτι, το Συμβούλιο διατηρεί αμφιβολίες και ως προς το εάν οι φωτιές, που είχαν τεθεί σε κάδους απορριμμάτων, οδοφράγματα κλπ, πληρούν την αντικειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης του εμπρησμού. Εξάλλου, βασικό στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης της προκείμενης αξιόποινης πράξης είναι η πρόκληση πυρκαγιάς με οποιοδήποτε τρόπο, δηλαδή, η έκρηξη φωτιάς σημαντικής και ασυνήθους έκτασης, που έχει την τάση εξάπλωσης και δεν μπορεί να κατασβεστεί εύκολα, η οποία υφίσταται, όταν, μετά την απομάκρυνση του δράστη και την ανάλωση της εμπρηστικής ύλης, υλικού ή μηχανισμού, η φωτιά μπορεί να συνεχιστεί αυτοδυνάμως (Κ. Φράγκος, Ποινικός Κώδικας (Ν. **4619/2019** και Ν. **4637/2019**) Κατ' άρθρο Ερμηνεία & Νομολογία του Αρείου Πάγου, όπ.π, 1186). Στο πλαίσιο αυτό, χαρακτηριστική είναι η από 4-12-2019 κατάθεση του μάρτυρα ..., βάσει της οποίας οι φωτιές που είχαν τεθεί στους κάδους απορριμμάτων έσβησαν μόνες τους (δηλαδή μόλις καταναλώθηκε η εμπρηστική ύλη).

Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο αποφαινεται ομόφωνα να μην απαγγελθεί κατηγορία σε βάρος του κατηγορούμενου για την αξιόποινη πράξη του εμπρησμού από κοινού, εφόσον δεν προέκυψαν σοβαρές ενδείξεις ενοχής που να δικαιολογούν την παραπομπή του στο αρμόδιο Δικαστήριο.

Ε) Αναφορικά με την αξιόποινη πράξη της παράνομης οπλοφορίας, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, εφόσον, αφενός, ο λειτουργικός προορισμός των κοκτέιλ μολότοφ είναι η επίθεση, αφετέρου, η χρήση τους μπορεί να προκαλέσει βλάβη προσώπου ή πράγματος ή πυρκαγιά, οι συγκεκριμένοι εμπρηστικοί μηχανισμοί υπάγονται στην έννοια του όπλου κατ' άρθρο 1 περ. α' εδ. β' του ν. **2168/1993** (όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4678/2020, το οποίο διατήρησε τη διατύπωση που είχε η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. **2168/1993** κατά τον επίδικο χρόνο, δηλαδή την 6-12-2018).

Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 και 3 του ν. **2168/1993**, απαγορεύεται να φέρονται όπλα ή άλλα είδη που προβλέπονται από το άρθρο 1 του νόμου αυτού, εκτός και εάν σωρευτικά: πρόκειται για Έλληνες πολίτες, που έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους, τους έχει χορηγηθεί σχετική άδεια από την αρμόδια αστυνομική αρχή του τόπου κατοικίας ή διαμονής τους και, είτε, φέρουν τα συγκεκριμένα αντικείμενα για την προσωπική τους ασφάλεια, είτε για την ασφάλεια δημοσίων καταστημάτων, τραπεζών κλπ.

Εξάλλου, κατά το άρθρο 10 παρ. 13 περ. α' του ν. **2168/1993** (όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 7 παρ. 6 του ν. 4678/2020, το οποίο μόνο αναπροσάρμοσε το ύψος της χρηματικής ποινής από το ποσό των 200.000 δραχμών σε ποσό 600 ευρώ): «Όποιος φέρει παράνομα όπλα ή άλλα είδη που διαλαμβάνονται στις παραγράφους 1, πλην της περιπτ. γ', και 3 περιπτ. α' και δ' του άρθρου 1 του παρόντος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή εξακοσίων (600

ευρώ. Θεωρείται επιβαρυντική περίπτωση και διπλασιάζονται τα κατώτερα όρια ποινών, όταν τα ανωτέρω είδη φέρονται σε συνελεύσεις, πανηγύρεις, δημόσιες συναθροίσεις, κέντρα διασκέδασης ή παιγνίων, καταστήματα πώλησης οινοπνευματωδών ποτών ή εντός μεταφορικών μέσων δημόσιας μεταφοράς προσώπων ή εντός ή πλησίον ελεγχόμενων χώρων αεροδρομίων».

Για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης της προκείμενης αξιόποινης πράξης απαιτείται: (α) φυσική εξουσίαση του δράστη επί του όπλου, κατά την οποία ο εξουσιάζων βρίσκεται σε άμεση επαφή με αυτό (Δ. Βούλγαρης, Όπλα-Πυρομαχικά-Εκρηκτικά, άρθρα 1-18, 20, 26-27, εις: Στ. Παύλου, Θ. Σάμιος, Ειδικοί Ποινικοί Νόμοι, όπ.π., 75) και (β) η συγκεκριμένη φυσική εξουσίαση να είναι παράνομη. Επισημαίνεται ότι στο εδ. β' της παρ. 13 του άρθρου 10 του ως άνω νόμου, προβλέπεται η διακεκριμένη περίπτωση οπλοφορίας σε δημόσιους χώρους, λόγω του αυξημένου κινδύνου που δημιουργεί η ύπαρξη αυτών των αντικειμένων στους συγκεκριμένους χώρους.

Υποκειμενικά αρκεί δόλος οποιουδήποτε βαθμού, ακόμη και ενδεχόμενος δόλος, όπως τούτο προκύπτει από το συνδυασμό του άρθρου 10 παρ. 13 του ν. **2168/1993** με τα άρθρα 1, 12, 14, 18, 26 εδ. α' και 27 παρ. 1 του **ΠΚ**.

Εν προκειμένω, από το σύνολο της προκείμενης ποινικής δικογραφίας προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος έφερε κοκτέιλ μολότοφ σε δημόσια συνάθροιση (επέτειος για τα 10 έτη από τη δολοφονία του ...), για την εκ μέρους του κατοχή των οποίων δεν ήταν -και άλλωστε δεν μπορούσε να είναι- εφοδιασμένος με την απαιτούμενη άδεια. Επίσης, γνώριζε και αποδεχόταν τον παράνομο χαρακτήρα της συγκεκριμένης συμπεριφοράς του.

Συνεπώς, το Συμβούλιο κρίνει ομόφωνα ότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορούμενου που δικαιολογούν την παραπομπή του στο ακροατήριο του αρμόδιου Δικαστηρίου για την εκ μέρους του τέλεση της αξιόποινης πράξης της διακεκριμένης παράνομης οπλοφορίας.

ΣΤ) Όσον αφορά την αξιόποινη πράξη της οπλοχρησίας, στο άρθρο 14 του ν. **2168/1993** ορίζεται ότι: «Όποιος με χρήση όπλου ή άλλου αντικειμένου αναφερόμενου στον παρόντα νόμο διαπράξει κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο ή αμέλεια και καταδικασθεί, ανεξάρτητα από την ποινή που επιβάλλεται γι' αυτό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών».

Για την κατάφαση της οπλοχρησίας, θα πρέπει, αντικειμενικά, ο δράστης να χρησιμοποιεί το όπλο κατά το λειτουργικό του προορισμό (ΟΛΑΠ 760/1988, ΠοινΧρον 1988, 877, ΑΠ 741/2009, ΠοινΧρον 2010, 143, ΜΟΕφΑθ 436/2004, ΠοινΧρον 2006, 313). Η οπλοχρησία έχει παρακολουθηματικό χαρακτήρα της κύριας πράξης (ΕφΘεσ 250/2009, ΝΟΜΟΣ). Με άλλα λόγια, απαιτείται φυσικά άδικη και καταλογιστή στο δράστη συμπεριφορά, ενώ αρκεί και απόπειρα ως προς το κύριο έγκλημα. Ως πρόσθετη προϋπόθεση τίθεται εδώ η ύπαρξη καταδικαστικής απόφασης σε βάρος του δράστη για την κύρια πράξη, η οποία, κατά πάγια άποψη της νομολογίας, συνιστά εξωτερικό όρο του αξιοποίνου (ΑΠ 1465/2019, ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, πρόκειται για έγκλημα υπερχειλούς αντικειμενικής υπόστασης. Τούτο βέβαια, δεν σημαίνει ότι για την παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο του αρμόδιου Δικαστηρίου για τη συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη προσαπαιτείται αυτός να έχει ήδη καταδικαστεί για την κύρια πράξη, αλλά αντίθετα, αρκεί να έχει παραπεμφθεί για την τελευταία. Επισημαίνεται ότι η χρήση του όπλου πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς προς το έγκλημα που αποτελεί την κύρια πράξη.

Υποκειμενικά απαιτείται δόλος οποιουδήποτε βαθμού, αρκούντος του ενδεχόμενου δόλου, ο οποίος να καλύπτει όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης της προκείμενης αξιόποινης πράξης, με εξαίρεση αυτό της καταδικαστικής απόφασης, που συνιστά εξωτερικό όρο του αξιοποίνου (άρθρο 14 του ν. **2168/1993** συνδυαζόμενο με άρθρα 1, 12, 14, 18, 26 εδ. α' και 27 παρ. 1 του **ΠΚ**).

Εν προκειμένω, προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος, με τη χρήση όπλου (κοκτέιλ μολότοφ), τέλεσε τις αξιόποινες πράξεις της διατάραξης κοινής ειρήνης και της απόπειρας απλής σωματικής βλάβης. Επιπροσθέτως, αυτός γνώριζε και αποδεχόταν τον παράνομο χαρακτήρα της συγκεκριμένης πράξης του. Ως εκ τούτου, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Συμβουλίου, υφίστανται σοβαρές ενδείξεις ενοχής σε βάρος του κατηγορούμενου που δικαιολογούν την παραπομπή του στο ακροατήριο του αρμόδιου Δικαστηρίου για την αξιόποινη πράξη της οπλοχρησίας.

Αναφορικά με την πράξη της αντίστασης, η οποία κατόπιν των ανωτέρω μεταρρυθμίσεων καθίσταται το βαρύτερα τιμωρούμενο συρρέον έγκλημα μαζί με αυτό της παράνομης οπλοκατοχής που τιμωρείται με την ίδια ελάχιστη ποινή του ενός έτους, επισημαίνουμε ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία των στρατιωτικών δικαστηρίων, δεν εξαιρείται της αρμοδιότητάς τους, διότι δεν στράφηκε κατά προσωποπαγών έννομων αγαθών (πχ της τιμής, της υγείας/σωματικής ακεραιότητας, της ιδιοκτησίας κλπ) των οργάνων της ΕΛΑΣ, αλλά προσέβαλε τα αστυνομικά όργανα ως φορείς της κρατικής εξουσίας και εκφραστές της νομιμοποιημένης κρατικής καταστολής (Στρ.Αθ 295/17, Ναυτ.Πειρ. 573/04, Ναυτ.Πειρ.209/17, Ναυτ.Πειρ. 211/18).

Επειδή μετά από αυτά από την ενεργηθείσα τακτική ανάκριση προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής για την παραπομπή του κατηγορούμενου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου για α) διατάραξη κοινής ειρήνης β) απόπειρα απλής σωματικής βλάβης, γ) αντίσταση, δ) παράνομη οπλοφορία και ε) οπλοχρησία, οι οποίες φέρεται ότι τελέστηκαν στην Αθήνα Ν. Αττικής, την 6-12-2018, και οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ.1, 5 παρ.1, 12, 14 παρ.1, 16, 17, 18 εδ. γ', 26 εδ.α', 27 παρ.1, 42 παρ.1, 51, 53, 57, 94, 96, 308 παρ. 1 και 2 και 463 ΠΚ, 189 παρ.1 του ΠροίσχΠΚ, 51 ΣΠΚ, 1, 10 παρ. 1, 3 και 13, 11 και 14 του ν. 2168/1993 και 1 παρ. 2 και 7 παρ. 2 του ν. 4678/2020 και πρέπει, για το λόγο αυτό, κατά την ομόφωνη γνώμη των μελών του Δικαστικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 313 του ΚΠΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ, να παραπεμφθεί ο ανωτέρω κατηγορούμενος στο ακροατήριο του καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου, σύμφωνα με τα άρθρα 198 παρ. 1 εδ. β' και 199 παρ. 1 ΣΠΚ, Πενταμελούς Ναυτοδικείου Πειραιώς, για να δικάσσει για τις πράξεις αυτές.

Ζ) Σύμφωνα με το άρθρο 282 παρ. 2 και 3 του ΚΠΔ: «Ο σκοπός των περιοριστικών όρων, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και της προσωρινής κράτησης είναι να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης. 3. Οι περιοριστικοί όροι επιβάλλονται εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι για την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 2 και αν αυτοί δεν επαρκούν επιβάλλεται ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση και αν και αυτό το μέτρο κρίνεται ανεπαρκές τότε μόνο εκδίδεται ειδικά και εμπειριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης». Προσέτι, σύμφωνα με το άρθρο 283 παρ. 1 εδ. α' και 2 του ΚΠΔ: «1. Περιοριστικοί όροι είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή στην Ελλάδα ή σε ελληνική προξενική αρχή στο εξωτερικό, η απαγόρευση να μεταβίνει ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο ή στο εξωτερικό και η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα. [...] 2. Περιοριστικοί όροι μπορεί να επιβληθούν αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών».

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 315 παρ. 1 του ΚΠΔ: «Αν ο κατηγορούμενος [...] τελει υπό περιοριστικούς όρους, το συμβούλιο αποφασίζει ταυτόχρονα και για [...] τη διατήρηση ή όχι της ισχύος των περιοριστικών όρων». Γίνεται δεκτό ότι η κρίση του Συμβουλίου σχετικά με τη συνέχιση ή μη των περιοριστικών όρων στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στη συμπεριφορά του κατηγορουμένου μετά το χρόνο της εκ μέρους του φερόμενης τέλεσης των αξιόποινων πράξεων που του αποδίδονται (ΕφΑθ 2050/2017, ΝΟΜΟΣ), καθώς επίσης και στην εν γένει προσωπικότητά του (ΣυμβΠλημΚοζάνης 119/2018, ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, ο κατηγορούμενος ήταν συνεπής με την τήρηση του περιοριστικού όρου της άπαξ εμφάνισης εντός του πρώτου 15ημέρου κάθε μήνα στο ΑΤ του τόπου κατοικίας/διαμονής του, που του είχε επιβληθεί, ενώ δεν πιθανολογείται ότι αυτός θα καταστεί φυγόδικος ή φυγόποινος. Προς τούτο συνηγορούν και οι καταθέσεις των μαρτύρων ... (από 3-6-2020 έκθεση εξέτασης μάρτυρα), ... (από 17-2-2020 έκθεση εξέτασης μάρτυρα) και ... (από 10-2-2020 έκθεση εξέτασης μάρτυρα), οι οποίες αποτυπώνουν το χαρακτήρα και το εν γένει υπηρεσιακό ήθος του κατηγορούμενου.

Ενόψει των ανωτέρω, το Συμβούλιο ομόφωνα αποφαινεται ότι θα πρέπει να αρθεί ο περιοριστικός όρος της υποχρέωσης εμφάνισης στο ΑΤ κατοικίας/διαμονής του άπαξ και εντός του πρώτου 15ημέρου εκάστου μήνα, που επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο με την υπ' αριθμ. 2/10-2-2020 διάταξη της Ανακρίτριας του 2ου Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιώς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αφού έλαβε υπ' όψιν και τα άρθρα :178 παρ. 10, 186, 193 παρ. 1, 194 παρ. 1 στοιχ. β', 198 παρ. 1 εδ. β', 199 παρ. 1, 213 παρ. 1, 214 περ. β' ΣΠΚ, 115, 138, 269, 282, 283, 305, 306, 308, 310 παρ. 1 εδ. α' και ε', 311, 313, 315 ΚΠΔ.

Α) Παραπέμπει, ομόφωνα, στο ακροατήριο του Πενταμελούς Ναυτοδικείου Πειραιώς τον κατηγορούμενο, ... του ...και της ..., που γεννήθηκε το έτος 19.. στην Α και υπηρετεί στο ..., Ναύτη (ΟΒΑ-ΠΝ) με Α.Μ.: ....., για να δικάσσει για τις αξιόποινες πράξεις της διατάραξης κοινής ειρήνης, της απόπειρας απλής σωματικής βλάβης, της αντίστασης, της παράνομης οπλοφορίας και της οπλοχρησίας, δηλαδή ως υπαίτιος του ότι :

1) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ (ΠΝ) της δυνάμεως του ..., στην Αθήνα, την 6-12-2018, από πρόθεση συμμετείχε σε συγκεντρωμένο πλήθος που με ενωμένες δυνάμεις διέπραττε βιαιοπραγίες εναντίον προσώπων και πραγμάτων και ο ίδιος τέλεσε βιαιοπραγίες. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρας 23.40 μ.μ. και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, συμμετείχε σε συγκεντρωμένο πλήθος πενήντα (50) περίπου ατόμων, τα οποία με ενωμένες δυνάμεις διέπρατταν βιαιοπραγίες στήνοντας φλεγόμενα οδοφράγματα και ρίχνοντας βόμβες μολότοφ και πέτρες εναντίον αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους.

2) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ (ΠΝ) της δυνάμεως του ....., στην Αθήνα, την 6-12-2018, με πρόθεση επιχείρησε να προξενήσει σε άλλον σωματικές κακώσεις και βλάβη της υγείας του, άρχισε δε να εκτελεί την προπεριγραφείσα πράξη, πλην όμως η πράξη του αυτή δεν ολοκληρώθηκε από λόγους εξωτερικούς και ανεξάρτητους της θέλησής του. Ειδικότερα, στον παραπάνω τόπο και χρόνο, και περί ώρας 23.40 μ.μ. και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, εκσφενδόνισε από κοντινή απόσταση εναντίον τουλάχιστον δεκαέξι (16) αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους, πλήθος βομβών κοκτέιλ μολότοφ, γνωρίζοντας και αποδεχόμενος ότι το μέσο της επίθεσης μπορούσε να προκαλέσει στους αστυνομικούς κίνδυνο απλής σωματικής τους βλάβης, πλην όμως δεν τους προκάλεσε τέτοιες βλάβες, όχι λόγω της θέλησής του, αλλά λόγω της υπηρεσιακής εξάρτησης και των αμυντικών ενεργειών προφύλαξης των αστυνομικών.

3) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ (ΠΝ) της δυνάμεως του ..., στην Αθήνα, την 6-12-2018, κατέστη υπαίτιος αντίστασης. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, και περί ώρας 23.40 μ.μ. και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, με χρήση βίας κατά αστυνομικών υπαλλήλων επιχείρησε να τους εξαναγκάσει να παραλείψουν νόμιμη ενέργεια που ανάγεται στα καθήκοντά τους, δηλαδή όταν οι αστυνομικοί της Α-... διμοιρίας της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση συγκεντρωμένου πλήθους, τον κατέλαβαν επ' αυτοφώρω να τελεί τις αξιόποινες πράξεις της διατάραξης κοινής ειρήνης, της απόπειρας απλής σωματικής βλάβης, της παράνομης οπλοφορίας σε δημόσια συνάθροιση και της οπλοχρησίας και επιχείρησαν να τον συλλάβουν, αυτός τους χτύπησε με τα χέρια και τα πόδια του, προκειμένου να τους εξαναγκάσει να παραλείψουν τη σύλληψή του και την προσαγωγή του στον Εισαγγελέα.

4) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ (ΠΝ) της δυνάμεως του Α/Γ ..., στην Αθήνα, την 6-12-2018, ενεργώντας με πρόθεση, τέλεσε το αδίκημα της παράνομης οπλοφορίας σε δημόσια συνάθροιση. Ειδικότερα, στον παραπάνω τόπο και χρόνο και περί ώρας 23.40 μ.μ. και στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας, στη δημόσια συνάθροιση για την επέτειο της δολοφονίας του ..., έφερε παράνομα αντικείμενο πρόσφορο για άμυνα και επίθεση, θεωρούμενο από το άρθρο 1 παρ. 1 εδ. β' του ν. **2168/1993** ως όπλο και συγκεκριμένα έφερε βόμβες μολότοφ, μολονότι τούτο απαγορεύεται.

5) Ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Ναύτης ΟΒΑ (ΠΝ) της δυνάμεως του Α/Γ ..., στην Αθήνα, την 6-12-2018, ενεργώντας με πρόθεση, με χρήση όπλου, δηλαδή αντικειμένου το οποίο διαλαμβάνεται στο άρθρο 1 παρ. 1 εδ. β' του ν. **2168/1993**, διέπραξε τα πλημμελήματα της διατάραξης κοινής ειρήνης και της απόπειρας απλής σωματικής βλάβης. Ειδικότερα, στον παραπάνω τόπο και χρόνο, και περί ώρα

23.40 μ.μ. στην οδό ... στο κέντρο της Αθήνας: ι) συμμετείχε σε συγκεντρωμένο πλήθος πενήντα (50) περίπου ατόμων, τα οποία με ενωμένες δυνάμεις διέπρατταν βιαιοπραγίες ρίχνοντας βόμβες μολότοφ και πέτρες εναντίον αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους, και ιι) εκσφενδόνισε βόμβες μολότοφ από κοντινή απόσταση περίπου 10-15 μέτρων εναντίον τουλάχιστον δεκαέξι (16) αστυνομικών των Α-... και Α-... διμοιριών της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης της Διεύθυνσης Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, οι οποίοι επιχειρούσαν να καταστείλουν τη δράση του συγκεντρωμένου πλήθους, γνωρίζοντας και αποδεχόμενος ότι το μέσο της επίθεσης μπορούσε να προκαλέσει στους αστυνομικούς απλή σωματική τους βλάβη, πράξη η οποία δεν ολοκληρώθηκε από λόγους εξωτερικούς και ανεξάρτητους της θέλησής του.

Β) Αποφαίνεται, ομόφωνα, να μη γίνει κατηγορία σε βάρος του κατηγορούμενου για τις αξιόποινες πράξεις της έκρηξης από κοινού, του εμπρησμού από κοινού, της κατασκευής και κατοχής εκρηκτικών υλών από κοινού και της παράνομης χρήσης εκρηκτικών υλών.

Γ) Αίρει, ομόφωνα, τον επιβληθέντα στον κατηγορούμενο περιοριστικό όρο της υποχρέωσης εμφάνισης στο ΑΤ κατοικίας/διαμονής του άπαξ και εντός του πρώτου 15ημέρου εκάστου μήνα, που του επιβλήθηκε με την υπ' αριθμ. 2/10-2-2020 διάταξη της Ανακρίτριας του 2ου Τμήματος του Ναυτοδικείου Πειραιώς.

Αποφασίσθηκε στον Πειραιά την 18η Νοεμβρίου 2020 και εκδόθηκε στον ίδιο τόπο αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μ.Δ.